

Adventes Vēstis

2019
MAIJS
#280

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS
DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

**Ceļš
uz jauno Satversmi
un statūtiem**

**MĀTES IESPAIDS
SNIEDZAS
MŪŽĪBĀ**

Jauniešiem:
**Iepazīt Dievu
mazajās grupās**

Pusaudžiem:
Ārsta lūgšana

Bērniem:
Notikums ar ēzeli

Saturs:

- 04 LATVIJAS ZIŅAS
- 07 LDS ĀRKĀRTAS KONGRESS
Ceļš uz jauno Satversmi
un statūtiem
- 10 VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Par laimi
- 12 TĒMA
Mātes iespaids sniedzas mūžībā
- 15 VESELĪBA
Virusi, līdzsvars un stress
- 16 PA BĪBELES LAPPUSĒM
Atklāsmes grāmata.
Apokalipses kopsavilkums 5. daļa
- 18 JAUNIEŠI
Iepazīt Dievu mazajās
grupās
- 20 PUSAUDŽI
Ārsta lūgšana
- 22 BĒRNI
Notikums ar ēzeli

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums. Reģistrācijas apliecības Nr. 1918. Iznāk reizi mēnesī. Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE
Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ, Vineta KRAULIŅA,
Vilnis LATGALIS, Mārīte LIPSKA,
Ance MOŽEIKO, Andris PEŠELIS,
Edija SUBATOVIČA

Dizains un makets: Libri Style SIA
Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība
Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010
E-pasts: adventesvestis@inbox.lv
Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.
Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt
adventesvestis@inbox.lv.

VĀRDS REDAKCIJAI

Mīlie lasītāji!
Ir klāt viens no gada visskaistākajiem mēnešiem – mēnesis, kurā Debesu Tēvs ieplānojis ziedēt pašiem brīnišķīgākajiem un smaržīgākajiem ziediem, mēnesis, kurā svinam Mātes dienu.
Domās kavējoties Mātes dienā, atceros savu mammu, kuras nav man līdzās nu jau gandrīz 18 gadus. Kas man bija mamma? Mans mīlākais un tuvākais cilvēks, mans labākais draugs, mana stiprā siena, aiz kuras patverties no visiem dzīves vējiem. Viņa bija izgājusi Sibīriju, atgriezusies Latvijā, piedzīvojusi daudz grūtību, bet saglabājusi neticamu spēku, dzīvesprieku, humoru un pozitīvismu. Viņa bija viens no dzīvesgudrākajiem un stiprākajiem cilvēkiem, ko esmu pazinusi. Viņa mani vienmēr atbalstīja. Arī tad, kad nepiekrita vai kad nesaprata manā jaunatrastajā ceļā pie Dieva. Viņai es biju pati skaistākā. Viņa gatavoja visgaršīgākos ēdienus, vienmēr meklēja jaunas receptes, ko izmēģināt; viņa šuva drēbes pēc Burdas piegrieztēm, kādu nebija nevienam citam. Viņa bija praktiska un radoša reizē. Man viņa bija pasaulē pati labākā mamma.

Šajā numurā Mātes dienai veltīts *Tēmas* raksts – vairāki pieauguši bērni un vēl nepieauguši mazbērni dalījušies domās un atmiņās par savām māmiņām un vecmāmiņām.
Sadaļa *Vārds mācītājam* mudina pārdomāt jautājumu, kas ir laime un kas vajadzīgs katram no mums, lai būtu patiesi laimīgi.

Veselības sadaļā lasāms turpinājums intervijai ar Baibu Bērziņu par to, kā uzvarēt vīrusus un stresu un kā saglabāt dzīvē pareizo līdzsvaru.

Jauniešu lapa vēsta par mazajām grupām, kuras vada un kurās piedalās jaunieši, bet pusaudžiem šoreiz sagatavots stāsts par kāda ārsta piedzīvoto un izsludināts īpašs liecību konkurss. Savukārt *Bērnu lappusīte* visā krāsainībā apraksta notikumu ar Bileāmu un priecē ar brīnišķīgiem zīmējumiem par dzīvniekiem Bībelē.

Un tas, protams, nav viss! Šķiriet tālāk – katrā lappusē jūs gaida jauni atklājumi!

Anitra Roze,
galvenā redaktore

VĀRDS LDS PREZIDENTAM

Pavisam nesen, 7. aprīlī, notika Latvijas draudžu savienības ārkārtas kongress, kura laikā tika apstiprināti LDS jaunie statūti un satversme. Vēlos izteikt pateicību LDS Statūtu komitejai par rūpīgo un pašreizējā darbu statūtu projekta sagatavošanā, tāpat arī kongresa sagatavošanas komandai un visiem delegātiem, kuri piedalījās kongresa darbā un lēmumu pieņemšanā.

Maija nogalē, no 23. līdz 25. maijam, Rīgā, Baznīcas ielā 12A notiks Baltijas ūnijas kārtējais kongress, kurā LDS pārstāvēs 26 delegāti. Vēlos aicināt žurnāla "Adventes Vēstis" lasītājus īpaši lūgt par Svētā Gara vadību un gudrību no augšienes visiem kongresa delegātiem, pieņemot lēmumus, izdarot izvēles un ievēlot jauno Baltijas ūnijas administrāciju turpmākajiem pieciem gadiem.

Daudziem pavasaris ir mīlākais gadalaiks, iespējams, krasā kontrasta dēļ, salīdzinot ar tumšajiem un drēgnajiem rudens vakariem vai auksto un reizēm nemīlīgo ziemu. Pavasaris nāk ar siltumu, gaismu, atmodu dabā, putnu dziesmām un ziedu

smaržām. Bet pavasaris ir arī stādīšanas, sēšanas un jaunu cerību laiks. Bībele saka: "Kamēr būs dienas virs zemes, nemitēsies sēšana un plaušana." (1. Mozus 8:22) Arī garīgajā jomā "sēšana un plaušana" turpināsies līdz Kristus atnākšanai. Mēs ikviens esam aicināti iesaistīties šajā garīgās sējas procesā, kas ir ļoti daudzveidīgs un ietver sevi ne tikai Dieva Vārda sludināšanu, bet visu mūsu dzīvi, attieksmi un nodošanos Dieva darbam.

"Sēšanā un plaušanā ir apslēpts vēl kas. Izdalot citiem Dieva laicīgās svētības, mūsu mīlestības un iekārības izpausmes to saņemējā izraisa atsaucību un pateicību Dievam. Sirds augsne tiek sagatavota garīgās patiesības sēklu uzņemšanai. Bet Tas, kurš sējeju nodrošina ar sēklu, liks šai sēklai uzdigt un nest augļus mūžīgajā dzīvē." (E. Vaita "Kristus līdzības")

"Labās sēklas" sēšana būtībā ir nepārtraukts process, kas nav pakļauts gadalaiku maiņām. Kristus stāstīja līdzību par saimnieku, kurš sēja tīrumā labu

sēklu, bet atnāca ienaidnieks un iesēja arī nezāles. Mēs dzīvojam pasaulē, kur 6000 gadus nepārtraukti tiek sēta "jaunā sēkla", kas pievil cilvēkus un nes "nelabus augļus". Bet arī Dievs bez mitēšanās turpina sēt "labo sēklu". Mēs esam šeit, lai sadarbotos ar Jēzu Kristu un Debesu eņģeļiem, sējot "labo sēklu". Mums katru dienu ir dota unikāla iespēja darboties Dieva Valstības labā, izplatot "jauko evaņģēlija smaržu" ar saviem vārdiem, rīcību un attieksmi.

"Tad jūsu dzīve būs mūsu Kunga cienīga un Viņam viscaur patīkama, un jūs nesīsiet augļus ar visāda veida labiem darbiem un pieaugsit Dieva atziņā." (Kolosiešiem 1:10)

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu savienības
prezidents

KORA „DZIEDOŠIE DRAUGI” KONCERTS ALŪKSNĒ

Marta nogalē adventistu Alūksnes draudzē ar garīgās mūzikas koncertu viesojās senioru koris „Dziedošie draugi” no Rīgas. Kori diriģēja Ilona Prenase, pie klavierēm bija Gints Žilinskis (komponista Arvīda Žilinska mazdēls). Kori dziedāja vairāki adventisti no Rīgas draudzēm, kā arī mūsu Ilona Jansone no Alūksnes draudzes.

Bijām ļoti, ļoti priecīgi, jo kora sniegums bija augstā līmenī – tā to novērtēja komponista Justa Liepiņa dēls Almants (arī mūziķis). Mums visiem tas bija brīnišķīgs baudījums. Paldies!

Pēc kora koncerta brīnišķīgu svētrunu par tematu “Kristietības vēsture, kristietības ienākšana Baltijā” bija sagatavojis Bībeles skolotājs Aldis Zelčs. Tā kā kori visi nebija kristieši, svētruna vērsās ar jautājumiem arī pie viņu sirds. Kāpēc lielai daļai latvju tautas ir negatīva attieksme pret kristietību? Tas uzskatāmi atklāts Aleksandra Grīna rediģētās “Pasaules vēstures” otrajā sējumā. Tur lasām, kā kristietība tika atnesta – Baltijā kristietību “ar uguni un zobenu” atnesa krustneši (Zobenbrāļu ordenis), tas tika darīts ar rupju varu, tā nebija patiesā Kristus vēsts. Romas pāvestība atmeta Kristus un viņa apustuļu pazemīgo vienkāršību, tās vietā izvēloties pagānu priesteru greznību, Dieva prasības aizstājot ar cilvēku teorijām un prasībām. Bībeles tika aizliegtas un iznīcinātas. Taču bija cilvēki, kas ticēja Kristum kā vienīgajam starpniekam starp Dievu un cilvēku un Bībelei kā vienīgajai dzīves

mērauklai. Šos cilvēkus dedzināja kā ķecerus, viņu motīvus nomelnoja, taču viņi līdz pat nāvei saglabāja skaidru savu ticību un centās dot tautai garīgu gaismu.

LU profesors Gvido Straube savā pētījumā apraksta Brāļu draudzes iesākumu un to, ka tieši Brāļu draudze jeb hernhūtieši pievērsa Latviju patiesai kristietībai. Zemnieki arī ikdienā sāka dzīvot pēc patiesas kristietības normām: skaitīja lūgšanas pirms ēšanas, pēc ēšanas, dziedāja garīgas dziesmas un regulāri apmeklēja dievkalpojumus. Šī dzīve kļuva par viņu ikdienu, mazāk bija to gadījumu, kad zemnieki meklēja palīdzību pie raganām. Pateicoties Brāļu draudzei, Krievijas impērijas sastāvā esošā Igaunija un Latvijas Vidzemes daļa bija visizglītotākās

teritorijas, vienkāršie iedzīvotāji, zemnieki, mācēja lasīt un rēķināt.

Pēc šī interesantā stāstījuma visi kopā devāmies draudzes nama augšstābā pusdienot. Draudzīgās sarunās katrs kora dziedātājs isumā iepazīstināja ar sevi.

Alūksnes draudze kā pateicību par brīnišķīgo muzikālo sniegumu uzdāvināja viesiem ekskursiju uz Bībeles muzeju.

Anna Jaunzeme (Alūksnes draudze)

Redakcijas piebilde: svētrunas konspektu iespējams iegūt, rakstot Edijai Subatovičai uz e-pastu edija.subatovica@gmail.com

Ceļa meklētāju klubs "Искатель" ielūdz
TAVU ĢIMENI uz aizraujošām spēlēm

Клуб следопытов "Искатель"
приглашает ТВОЮ СЕМЬЮ на игры

Latvian Adventist Church
European Sevens program
"Erasmus"

Mamma, Tētis, Es

SPORTlandijā XI

KurīTae – "Tēciņi"
Cenu pag. Ozolnieku nov., LV-3018

Kad/Korpa - 09.06.2019
10.00 - Reģistrācija/Регистрация
11.00 - Spēļu sākums/Начало игр
17.30 - Došanās mājās/Разъезд

Reģistrācija = dalība + pusdienas/
Регистрация = участие + обед
līdz 02.06 - 5.00EUR
uz vietēšā mēste - 6.00EUR
Bēmi līdz 6 gadiem/до 6 лет - FREE!

INFO, reģistrācija, karte/вся информация:
ej uz sportlandija
e-mail: sportlandija@gmail.com
mob: 25902366 (Anna Gerasimova)

Neaizmirsti padomāt par mēģinājam laika apstākļiem!
Не забудьте подумать о погодных условиях!

* lai šo pasākumu padarīt patiešām interesanti un savlaicīgi iepirkt visu nepieciešamo lūdzam apmaksāt dalību līdz 2.jūnijam
* Для своевременной и интересной организации просим оплатить заранее свое участие до 2-го июня
PALDIES-SPIASIBOI!

SKANĪGAIS UN MUZIKĀLĀM NOKRĀSĀM
BAGĀTAIS DIEVKALPOJUMS VALKAS DRAUDZĒ

Saulainā pavasara dienā marta beigās valcēniešus apciemoja un “sakustināja” Rīgas 5. draudzes jaunieši Māra Žagara vadībā. Jau viņus ieraugot, sapratām, ka tas būs īpašs dziedājums. To papildināja

divas ģitāras, ritmiskie piesitieni un talantīgais pianists Māris. Īpašu noskaņu un dziedājumu radīja enerģiskā un spriganā Alise Cīrule. Tā vien gribējās viņus klausīties un klausīties visu laiku! Brīnišķīgi

PIRMĀ EIROPAS ADVENTISTU LAUKSAIMNIECĪBAS KONFERENCE
“LIELĀKA VIENKĀRŠĪBA – AUGSTĀKI MĒRĶI”

no 6. līdz 10. novembrim
Stupini Brasova, Rumānija

Mēs dzīvojam laikmetā, kur vienkāršs un dabīgs dzīvesveids tiek aizvien vairāk noniecināts un aizstāts ar mākslīgu, steidzīgu un tehnoloģiju pārņemtu dzīvesveidu. Cilvēki traucas cauri dzīvei, mēģinot saprast savas dzīves mērķi un tajā pašā laikā cenšoties rast iekšēju mieru un piepildījumu.

Konferences mērķis ir rosināt ilgas pēc vienkārša un sabalansēta dzīvesveida, sniegt praktisku palīdzību, lai piedzīvotu lielāku Dieva klātbūtni mūsu ikdienā un nonāktu tuvāk atbildei – kāds bija Dieva nolūks, radot cilvēku. Mums nepieciešama iedvesma un iespēja vienam no otra mācīties!

Aicinātas: misijas iestādes, lauksaimnieki, dārznieki, kā arī visi, kuriem interesē pieredze lauksaimniecībā un kristīgā izglītībā.

Konferences programmā:

Iedvesmojošas sanāksmes ar Džonu un Pamelu Daisingeriem. Lieliski semināri, kurus vadīs dažādi lektori no visas Eiropas. Aizraujošas liecības. Paneldiskusijas. Laiks kopējam lūgšanām.

izskanēja vienkāršā bērnu dziesma “Dari mani, mīlais Jēzu” no “Kokļu skaņām”, kuru Māris ar pārējiem mūziķiem ietērpa skaistā apdarē. Ne tikai bērni, bet arī pieaugušie ar lielu prieku un pacilātību iejutās pianista Māra muzikālajā bērnu stāstā par sunīti, kuru Māris katru reizi pieskaņo attiecīgajai publikai. Tika izspēlēti dažādi ritmi, noskaņas, garastāvokļi un sunīša ceļā sastaptie tēli. Daudzpusīgais klavieru skanējums uzbūra klausītājos dzīvas gleznas. Arī kopīgās dziesmas izskanēja daudz varenāk nekā parasti, un ikviens varēja no sirds izdziedāt slavu mūsu Dievam. Pēc dievkalpojuma un kopīgās maltītes devāmies Valkas un Valgas apskatē. Draudzīgās sarunās un apkārtnes izpētē raiti paskrēja laiks. Paldies Ingunai Ievītei-Andersonnei un Edmundam par kopā būšanas iemūžināšanu! No sirds pateicamies visiem rīdizniekiem par ierašanos un ierastā dievkalpojuma pārvēršanu daudzpusīgās krāsās! Paldies Dievam par dotajiem talantiem! Lai Viņa bagātās svētības turpina plūst pār mums visiem! Kā stiprinājums ikdienā lai ir izskanējušās dziesmas vārdi: „Es zinu to, ka šajā dzīvē tiešām neesmu viens, jo man uz priekšu katru dienu palīdz iet mans Dievs.”

Vija Mežīte (Valkas draudze)

GAIDĀMIE NOTIKUMI:

No 23. līdz 25. maijam Rīgā, Baznīcas ielā 12a notiks SDA Baltijas ūnijas kongress.

No 26. līdz 28. septembrim Rīgā notiks sludinātāja Pāvela Goijas seminārs.

Svētīga sadraudzība ar cilvēkiem, kuri tiecas pēc vienkārša un dabīga dzīvesveida.

“Tēvi un mātes, kuriem pieder zemes gabals un ērta māja, ir karaļi un karalienes.” (Elena Vaita. Counsels for the Church (CCh 148.5))

Papildu informācija: latgalis.gustavs@gmail.com vai +371 29999731, kā arī Facebook lapā “Adventist Agriculture Europe”.

ATKLĀSMES GRĀMATAI VELTĪTAIS LEKCIJU CIKLS CĒSIS

21.–24. marts

Jau iepriekš tika sagaidīts, ka šīs lekcijas būs ļoti vērtīgas un interesantas, jo tās vadīja jomas eksperti – Endrjūsa Universitātes profesori Jirži Moskala (Jiří Moskala) un Laslo Galušs (Laszlo Gallusz).

Vispirms lektori sniedza ļoti īsu ieskatu Atklāsmes grāmatas laikā un kultūrā. Šis ieskats bija nepieciešams, lai klausītājiem sniegtu iespaidu par laikmetu, kurā Atklāsmes grāmata tapusi, ka tā nav uzradusies tukšā vietā. Lektori aprakstīja agrinās draudzes cerības un izaicinājumus, atrodoties Romas impērijas visvairāk imperatoru pielūdzošajā teritorijā.

Jirži Moskala aprakstīja Izmeklēšanas tiesas tēmu, ievietojot to daudz plašākā Bībeles kontekstā. Tas bija nepieciešams, jo dažkārt dedzīgi Bībeles pētnieki izmeklēšanas tiesu nošķir no kopējās Bībeles atklāsmes un izceļ to kā tikai adventistu (pēdējā atlikuma) vēsti. Šī situācija padarīja jēdzienu “izmeklēšanas tiesa” nepieņemamu citām konfesijām. Turklāt nereti šādā veidā pasludinātu “izmeklēšanas tiesu” pamato tikai ar E. Vaitas citātu palīdzību un Daniela 8:14 pantu. Lektori parādīja, ka “izmeklēšanas tiesa” izriet no kopējās Bībeles vēsts par Dieva tiesu. Bez tam lektori atklāja, ka šī vēsts ir pozitīva (pretstatā radikāļu sniegtajam negativismam) un ka tai ir četras funkcijas: 1) taisnot, 2) glābt, 3) atpestīt un 4) attaisnot.

Man patika, ka lektori sniedz līdzsvarotu vēsti, pievēršot uzmanību Jēzum Kristum Atklāsmes grāmata. Bieži vien, sevišķi pēdējā sabatskolas ceturksnī, lielākā uzmanība tika veltīta pravietojumiem, simboliem un interpretācijām, izlaižot veselās Atklāsmes grāmatas nodaļas, kuras veltītas Jēzum.

Laslo Galušs padalījās ar savu pētījumu par vienu no Atklāsmes grāmatas svarīgiem tematiem: troni. Šis svarīgais simbols norāda uz varu un autoritāti. Lektors paskaidroja, ko nozīmē tronis un kas ir troņu cīņu centrā. Dievs valda un arī valdis, ko

apzīmē skati Atklāsmes grāmata ap Jēra un Tēva troni. Tam pretstatā celtais pūka tronis taps gāzts.

Jirži Moskala aprakstīja Kristus starpniecības lomu, paskaidrojot, ko nozīmē šī kalpošana. Lektors norādīja, ka Kristū, pateicoties Viņa upurim, ikviens, kurš Jēzu pieņem, jau tagad ticībā var atrasties Debesu vietās. Man patika, ka viņš kļiedēja adventistu vidū izplatītos pārpratumus par Kristus starpniecības noslēgumu īsi pirms Viņa Otrās atnākšanas. Šie pārpratumi devuši vaļu mācībām par pēdējā laikmeta paaudzi, kurai esot jātop ļoti pilnīgai, lai pastāvētu Dieva priekšā bez starpnieka. Lektors norādīja, ka nekur Bībelē, nedz arī E. Vaitas rakstos nav aprakstīts, ka cilvēks kaut ko spētu pats, bez Dieva, un Dieva ļaudis nekad nebūs atstāti vieni paši bez Jēzus Kristus.

Savā nākamajā lekcijā Laslo Galušs aprakstīja Atklāsmes grāmatas centru, kur ir novietots Atkl. 14:1-5 (Kristus Debesu Cīnā kopā ar atpestītajiem). Mani personīgi ļoti uzrunāja Laslo akcents par to, ka tieši Kristus ir centrālais tēls Atklāsmes grāmata. Tas ir ārkārtīgi svarīgs akcents, kuru ir viegli nozaudēt, skaidrojot zvēru un pūka darbus.

Jirži Moskala aprakstīja adventistu identitātes Rakstu vietas: trīs eņģeļu vēstis. Man patika viņa minētais būtiskais fakts – Atklāsmes grāmatas fokusa centrā ir Jērs, tāpēc arī trīs eņģeļu vēsts centrā ir Kristus. Jāuzsver, ka lektori sniedza ļoti līdzsvarotu vēsti.

Laslo Galušs norādīja uz septiņām lielajām gleznām Atklāsmes grāmata, kuras var kalpot kā septiņas svētrunas. Kaut arī šīs svētrunas vēl būtu nepieciešams izstrādāt, lai tās varētu pasniegt draudzēs, lektors bija devis labu iesākumu tā paveikšanai.

Jirži Moskala noslēdza lekciju ciklu ar tematu “Bīsties Dievu!”. Lektors sniedza ieskatu no Bībeles, ko nozīmē dievbijība un uz ko skubina pirmā eņģeļa vēsts.

Kopumā šo lekciju ciklu vērtēju pozitīvi. Žēl, ka laiks paskrēja ātri un daudzas tēmas palika neapskatītas. Mācīties pie šāda mēroga pasniedzējiem ir liela priekštiesība, kura var būt tikai reizi mūžā, to es ļoti novērtēju.

*Andris Pešelis
(ordinēts mācītājs, Tukuma,
Priekules un Liepājas draudze)*

7. aprīlī Baznīcas ielā 12a, Rīgas 1. draudzes lielajā zālē delegāti no visām Latvijas draudzēm pulcējās nopietnam darba cēlienam – darba kārtībā bija viens, taču ļoti svarīgs jautājums: jaunās LDS satversmes un statūtu apstiprināšana. Kongresā piedalījās arī Igaunijas draudžu savienības vadītājs Ivo Kasks, pārstāvji no Baltijas ūnijas, kā arī goda viesi.

Par kongresa moto bija izraudzīti vārdi no Pāvila vēstules kolosiešiem 3:15 “Bet Kristus miers lai valda jūsu sirdīs, jo tam jūs esat aicināti kā viena miesa; esiet pateicīgi!”.

Pirms kongresa darba sākuma Lūgšanu kalpošanas nodaļas vadītājas Baibas Bērziņas vadībā notika kopīga lūgšanu stunda, kurā visi klātesošie soli pa solim varēja izsekot parauglūgšanai, pulciņos pa diviem, trim lūdzot pēc lēnprātības un Dieva Gara klātbūtnes kongresa darba gaitā. Ar mūziku uz kongresa delegātu sirdīm runāja Ruta Jākobsons un Mārtiņš Subatovičs.

Kongresa darbs iesākās plkst. 11.00 ar prezidenta Viļņa Latgaļa uzrunu. Br. Latgalis pauda prieku par delegātu svinīgo noskaņojumu un vēlēja ražīgu darba cēlienu, paturot prātā Pāvila vārdus par Kristus mieru, draudzes aicinājumu un pateicības nozīmi katra kristieša dzīvē.

Darbu turpināja LDS sekretāra Daumanda Sokolovska statistiskas ziņojums – no 114 izvēlētajiem delegātiem reģistrējušies 103 jeb 90%. Balsojot visiem klātesošajiem delegātiem, kongress tika pasludināts par atklātu.

Statūtu komitejas atskaitē tās priekšsēdētājs br. Sokolovskis ziņoja par komitejas darbu – tā pulcējusies darba sanāksmēm 9 reizes, kuru laikā veikusi nopietnu, rūpīgu un

pašaieliedzīgu darbu. Tā kā delegātiem bija iespēja jautājumus un piezīmes par jauno Satversmes un statūtu projektu iesūtīt savlaicīgi, savā ziņojumā br. Sokolovskis ar šiem jautājumiem un ierosinājumiem iepazīstināja klātesošos.

Pirmais no delegātu iesūtītajiem jautājumiem skāra laika periodu – pēc cik gadiem turpmāk tiktu sasaukti LDS kārtējie kongresi – pieciem (kā bija piedāvāts jaunajā Satversmes un statūtu redakcijā), četriem vai trim. Diskusija par šo jautājumu noritēja spraigi un noslēdzās ar balsojumu par delegātu rosināto priekšlikumu starplaiku starp kārtējiem kongresiem noteikt 3 gadus. Nepieciešamās 2/3 klātesošo balsu savāktas netika, tāpēc spēkā palika Statūtu projektā esošais termiņš 5 gadi.

Pēc pusdienām darbs turpinājās raitāk – satversme un pēc tam statūti tika lasīti un apstiprināti pa sadaļām, diskusijas uzsākot tikai par atsevišķiem jautājumiem, kurus rosināja delegāti. Viens no diskutējamiem jautājumiem bija Statūtu komitejā iesniegtais priekšlikums par termina “palīgmācītājs” aizstāšanu ar terminu “mācītājs”, bet esošo terminu “mācītājs” – ar “ordinēts mācītājs”, ko kongress atbalstīja. Bija arī priekšlikumi izvairīties no vārda “mācītājs”, “baznīca” un “prezidents (bīskaps)” lietošanas, aizstājot tos ar vispasaules adventistu draudzē ierastajiem “sludinātājs”, “draudze” un “prezidents”, taču šie priekšlikumi vairākuma atbalstu neguva.

Īsas diskusijas izraisījās par nepieciešamību paplašināt mantziņa pienākumu aprakstu, taču galu galā pēc balsojuma rezultātiem spēkā tika atstāta Statūtu komitejas sagatavotā teksta redakcija.

Pēc jaunajiem statūtiem izmaiņas skars delegātu skaitu, kādu turpmāk draudzes sūtīs uz kongresu – ja iepriekšējā redakcijā tika noteikts papildus 1 delegāts no katriem 150 draudzes locekļiem, tad pēc jaunajiem Statūtiem uz kongresu tiks virzīts 1 papildu delegāts no katriem 100 draudzes locekļiem.

Bija ierosinājums izveidot Akreditācijas komiteju, kura turpmāk darbotos kongresa laikā, taču pēc diskusijas un balsojuma tās izveide netika noteikta par obligātu, bet iespējamu, ja par to lems attiecīgā kongresa delegāti.

Delegātu atbalstu guva priekšlikums izdarīt izmaiņas nosacījumos par personām, uz kurām attiecināts liegums tikt ievēlētām kongresa Ievēlēšanas komitejā. Ierosinājums bija liegumu attiecināt vienīgi uz algotajiem Savienības darbiniekiem, bet ne uz nealgotajiem nodaļu vadītājiem. Statūtu teksts, kurā paredzēts minētais liegums, rakstīts treknrakstā un Savienības līmenī nav maināms, tāpēc LDS prezidents rosināja balsojumu, lai noskaidrotu delegātu attieksmi pret šo priekšlikumu. Puse delegātu nobalsoja “par”, tāpēc LDS padome varēs lemt par priekšlikuma iesniegšanu Ģenerālkonferencē, lūdzot veikt attiecīgo labojumu statūtu tekstā.

Visbeidzot delegāti ar lielu balsu pārsvaru nobalsoja par jauno Satversmes un statūtu projektu, un prezidents Vilnis Latgalis izteica sirsnīgu pateicību delegātiem, visiem, kas ieguldījuši darbu kongresa organizēšanā un sekmīgā norisē.

Pēc mācītāja Ģirta Roznera noslēguma lūgšanas delegāti atvadījās, lai tādā vai citā sastāvā tiktos kārtējā LDS kongresā 2023. gada maijā.

LDS ĀRKĀRTAS KONGRESS:

CEĻŠ UZ JAUNO SATVERSMI UN STATŪTIEM

KONGRESA DALĪBNIEKU IESPAIDI

Jauki bija redzēt, ka skaistajā 7. aprīļa rītā ārkārtas kongresa delegāti smaidoši, ar lielu atbildības sajūtu ieradās uz statūtu apstiprināšanu. Aizraujoši bija tas, ka kongresu sākot, lūdzām Kristu to vadīt! Visi vēlējamies reāli piedzīvot Svētā Gara klātbūtni un saņemt Viņa padomu.

Sākumā diezgan daudz laika patērējām apspriežot reglamentu. Visā kongresa laikā bija svētījošs iespaids. Katrs varēja izteikt priekšlikumus un ierosinājumus, tie tika izskatīti un neskaidrības – apspriestas. Kongresa gaitā valdīja konstruktīva gaisotne.

Paldies Statūtu komitejai un juristiem, kas šos statūtus jau bija sakārtojuši, izanalizējuši un labojuši. Nebija tik vienkārši saskaņot, lai statūtos tiktu iekļauts Ģenerālkonferences un draudzes reglaments un lai tos pieņemtu valsts institūcijas (Uzņēmumu reģistrs).

Arī specifiskie ierosinājumi tika ņemti vērā. Mums visiem bija viens mērķis un uzdevums, kuru nepazaudējām. Nav svarīgi „skaldīt matus”, bet saprotoši izvēlēties šim laikam attiecīgo risinājumu. Visu nosaka ne mūsu burts, bet garīgums un Kunga klātbūtne! To arī sajūtām.

Katrs apzinājamies, ko vēlamies un uz kurieni ejam. Man nebija ne mazākās domas, ka kādam būtu mērķis Dieva lietu neaizstāvēt. Mēs visi saprotam, kādā laikā dzīvojam, visi ticībā ejam, kalpojam un strādājam Dieva druvā. Mēs visi gaidām Kristus atnākšanu un tajā ieliekam visu! Ak, kaut atsevišķi formulējumi mūs nenovirzītu no šī tik svarīgā uzdevuma!

Šajā ārkārtas kongresā tika darīts viss iespējamais, lai svarīgās lietas tiktu piefiksētas un labotas. Bija arī ierosinājumi, kas būtu jārisina Ģenerālkonferencei, un tie tiks iesniegti.

Pateicos Draudžu savienības prezidentam Vilnim Latgalim par konstruktīvo kongresa vadīšanu un visiem, kas pielika pūles, lai kongress varētu notikt! Pateicos sekretāram, ka varējām saņemt statūtu materiālu jau iepriekš. Pateicos visiem par vienotību, brāļu un māsu sadraudzību, pacietību un uzņēmību, jo nemanot bija jau pienācis vēls vakars! Paldies visiem delegātiem un ūnijas darbiniekiem par izsmelošiem skaidrojumiem! Lai Kungs jūs visus svētī un stiprina! Izmantosim laiku un iespējas, nepazaudēsim mērķi un uzdevumu! Paliksim uzticīgi kalpošanā Kungam! Finišs vairs nav tālu!

Juris Bite (ordinēts mācītājs, Kandavas draudze)

Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsīt Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdējā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam. (Ap.d.1:8)

Uz kongresu bija atbraukuši ap 100 Dieva mīlestības liecinieki no visas Latvijas piecdesmit vienas draudzes. Kongresā bija jāapskata tikai viens jautājums – Latvijas baznīcas statūti – likumi, kas palīdz veidot attiecības ar apkārtni – valsti. Kongresa delegāti pie tā strādāja 8 stundas. Kongresā bija liela brīvība izvirzīt jebkādas jautājumus apspriešanai. Liekas, ka lielāka laime nevar būt, ja tevi uzklausa 100 delegāti, bet... bija arī jāsamierinās ar to, ja tavu viedokli nepieņēma balsojumā.

Liekas, ka kongresā viens no smagākajiem jautājumiem bija Sv. Gara darbs mūsu dienās. Kā Sv. Gara darbs varētu izpausties XXI gadsimtā? Gribētos, lai viss notiek tā, kā 1. gadsimtā – apustuļu laikos – vai adventistu draudzes sākuma periodā, bet pravietojumi rāda, ka laiks iet uz priekšu, līdz ar to viss mainās; nav tālu tas brīdis, kad laika vispār vairs nebūs. Draudze ir izaugusi no 12 mācekļiem līdz vairāk nekā 20 miljoniem. Kongresā bija ap 100 Kristus mācekļi, kuriem bija jādomā, kā saglabāt vienotību, kas vajadzīgs,

lai draudze Latvijā augtu, kāda loma ir draudzei mūsdienu sabiedrībā. Lai arī kādiem nācās piekāpties, kongresa darbam beidzoties, visi delegāti bija laimīgi par padarīto darbu.

Tik dažādi, bet vienoti vienā Garā mēs varēsim sagaidīt Jēzu nākam un pievienoties lielajai Dieva saimei. Dievs cilvēkam vienmēr piedāvā to labāko priekš viņa. Vienīgais jautājums paliek: vai mēs to spējam novērtēt un pieņemt.

Rihards Krieviņš (mācītājs, cietumu kapelāns, Savienības draudze)

Nepretendēju uz vispusīgu kongresa norises izklāstu. Tāds arī nav mans uzdevums. Vēlos tikai līdzdalīt dažus novērojumus.

Iesākumā atzinīgus vārdus gribu izteikt Statūtu komitejai, it īpaši juristiem, par Satversmes un statūtu teksta sagatavošanu un labošanu. Arī šo dokumentu apspriešanas procesā juristu skaidrojumi bija noderīgi. Savukārt prasmīga kongresa darba gaitas vadīšana deva iespēju tam virzīties konstruktīvā gultnē. Tika saņemtas ūnijas pārstāvju piezīmes un ieteikumi brīžos, kad tie bija nepieciešami. Tikām iepazīstināti ar divīzijas amatpersonu skaidrojumiem atsevišķos jautājumos.

Disonēja kongresa pieņemtais lēmums par piecu gadu periodu

starp kārtējiem kongresiem ar vairākuma delegātu noskaņojumu to paredzēt mazāku. Straujās izmaiņas Latvijas draudzēs kalpo kā indikators biežākai draudžu pārstāvju kopā sanākšanai un amatpersonu darbības izvērtēšanai. Pozitīvi vērtēju delegātu pārstāvniecības palielināšanu no lielākajām draudzēm turpmākajos kongresos.

Uzteicama ir viedokļu dažādība draudzei svarīgos jautājumos. Tā kā kongresa formāts neļāva izvērst plašākas diskusijas, tad vērtīgāk būtu bijis pārrunāt šos jautājumus jau pirms kongresa Statūtu komitejas sēdē. Ir labi, ja arī adventismā

lietotajai terminoloģijai un fakti interpretācijai tiktu sekots garam, nevis burtam – “jo burts nokauj, bet gars dara dzīvu” (no 2. Korint. 3:6).

Savu iso pārdomu nobeigumā varu apstiprināt Dieva Gara klātbūtnes realitāti visā kongresa sēdes laikā ik brīdī un ik uz soļa. Šādi mēs tiekam stiprināti un iedrošināti arī turpmāk būt par zemes sāli un pasaules gaismu (no Mateja 5. nod. 13.-16. p.).

Māris Kalsnavs (Rīgas 5. draudze)

Sagatavoja Anitra Roze

PAR LAIMI

*Daumands Sokolovskis –
ordinēts mācītājs,
LDS sekretārs*

“Bet, kad Jēzus nonāca Filipa Cezarejas robežās, Viņš vaicāja Saviem mācekļiem un sacīja: “Ko ļaudis saka par Cilvēka Dēlu, kas Viņš esot?” Un viņi atbildēja: “Citi saka: Jānis Kristītājs, citi: Ēlija, vēl citi: Jeremija vai kāds no praviēšiem.” Viņš uz tiem sacīja: “Bet ko tad jūs par Mani sakāt, kas Es esmu?” Tad Sīmanis Pēteris atbildēja un sacīja: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.” Un Jēzus atbildēja un viņam sacīja: “Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesīs. Un Es tev saku: tu esi Pēteris, un uz šās klints Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt. Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un, ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs.” Tad Viņš Saviem mācekļiem pavēlēja, lai tie nevienam nesaka, ka Viņš ir Kristus. No tā laika Jēzus iesāka Saviem mācekļiem rādīt, ka Viņam vajagot noiet uz Jeruzālemi un daudz ciest no vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem, un tikt nokautam, un trešā dienā augšāmcelties. Un Pēteris ņēma Viņu savrup un iesāka Viņu brīdināt, sacīdams: “Lai Dievs pasargā, Kungs, ka Tev tas nenotiek!” Bet Viņš atgriezdamies sacīja uz Pēteri: “Atkāpies no Manis, sātan, tu Man esi par apgrēcību. Jo tu nedomā, kas Dievam, bet kas cilvēkam patīk.” Tad Jēzus sacīja uz Saviem mācekļiem: “Ja kas grib Man sekot, tam būs sevi aizliegt, ņemt savu krustu un sekot Man. Jo, kas grib izglābt savu dzīvību, tas to zaudēs; un, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to mantos. (Mat. 16:13-25)

Jēlas Universitātes psiholoģijas profesore Lorija Santosa (Laurie Santos) vada īpašu kursu “Psiholoģija un laimīga dzīve”. Šis kurss kļuva par populārāko visos 316 universitātes pastāvēšanas gados. To apmeklēja 1200 studentu, kas ir absolūtais popularitātes rekords.

20. marts ir Starptautiskā laimes diena. To pirms pāris gadiem ieviesusi Apvienoto nāciju organizācijas Ģenerālā asambleja. Ideju par šādas dienas ieviešanu ierosināja Butānas karaliste, un to vienbalsīgi atbalstīja visas 193 ANO dalībvalstis.

Latvija ANO veidotajā pasaules laimes indeksā ieņem 53. vietu 155 valstu sarakstā. Tas ir par 14 vietām augstāk nekā 2016. gadā. Latvija laimes indeksā ievietota starp Taizemi (52. vieta) un Dienvidkoreju (54. vieta).

Bet vai jūs varat atbildēt uz jautājumu: “VAI ESMU LAIMĪGS/ LAIMĪGA?” Vai esat kādreiz mēģinājuši noteikt savu pozīciju šajā “laimes indeksā”? Cik jūs esat

apmierināti ar savu dzīvi? Un, ja jums mazliet pietrūkst līdz 100%, kas tam varētu būt par traucēkli? Kas tieši neļauj justies pilnīgi laimīgiem?

KAS IR LAIME?

Laimes definīcija varētu būt šāda: laime ir viens no izaicinājumiem, ar ko cilvēki saskaras, ko tie meklē, uz ko tiecas, bet ko īsti noformulēt bieži vien nevar.

Vikipediā par to rakstīts: “Laime ir garīgs stāvoklis, kam raksturīga pozitīva vai patīkama labsajūta. Tā izpaužas līdztekus citām emocijām — no vienkārša apmierinājuma līdz pat lielam priekam.”

Filozofi un teologi laimi dažkārt raksturo kā veiksmīgu un labu dzīvi, nevis vienkārši kā emociju. Vairākas zinātnes nozares, piemēram, pozitīvā psiholoģija, īpaši pievēršas laimei un tās meklējumiem.

Jāņa evaņģēlija 13. nodaļā, kur Jēzus mācekļiem mazgāja kājas, lietots grieķu vārds Μακάριος (makarios), ko tulko ‘svētīgs, laimīgs’.

Ne visiem patīk vārds “laimīgi” šajā kontekstā, bet oriģinālā tas ir tas pats vārds, kas var tikt tulkots gan kā “laimīgi”, gan kā “svētīgi”.

Jāņa 13:17 ir rakstīts: “Ja jūs to zināt, **svētīgi** jūs esat, ja jūs tā darāt!” (1965)/ Ja jūs to zināt, jūs esat **laimīgi**, ja vien to darāt. (2012) / If ye know these things, **happy** are ye if ye do them. (angļu KJV)

Apustulis Pāvils, runājot par praktisko dzīvi, par dažiem tās aspektiem, iespējams, pat dzīves prioritātēm, Ef. 5:18-20 raksta: “Un neapreibināties ar vīnu, no kā ceļas izlaidīga dzīve, bet topiet Gara pilni, runādami cits uz citu psalmos, himnās un garīgās dziesmās, dziedādami un slavēdami To Kungu savās sirdīs. Pateicieties vienumēr un par visu Dievam Tēvam mūsu Kunga Jēzus Kristus Vārdā.”

Apustulis runā par sistemātiskiem priekšnoteikumiem un dzīves prioritātēm – vērtībām, citiem vārdiem, – par dzīves pamatiem, kad cilvēks dzīves visaugstākajā vietā nolīcis un par savas dzīves jēgu

padarījis baudas iegūšanu. To varētu salīdzināt ar situāciju, kad cilvēks ir iekāpis vilcienā, bet nezināšanas dēļ brauc nepareizā virzienā. Vilciens Rīga-Daugavpils. Pusceļš – stacija Pļaviņas. “Uz kurienu tu braukdams?” – “Uz Rīgu. Bet tu?” – “Uz Daugavpili.” – “Nu gan šodien ir tehnika! Braucam vienā vilcienā, bet viens uz Rīgu, otrs – uz Daugavpili!”

Ir iespējams, ka, domājot nokļūt vienā vietā, nokļūstam gluži citā. Šeit apustulis saka: “Pārstājiēt meklēt apmierinājumu!” Tas nav vienkārši. Mūsdienu kristietībai pārāk labi patīk komforts, lai dzīvotu tā, kā to māca Bībele. Mūsdienu cilvēki meklē savu laimes versiju.

Mēs sakām, ka šodien ir grūti dzīvot, ka nekam nepietiek laika. Tad gadās, ka, pienākot draudzes vēlēšanām, sastopamies ar situāciju – ir grūti atrast draudzes locekļus, kuri būtu gatavi uzņemties kalpošanu.

Šķiet, ka mums pastāvīgi nepietiek laika. Bet vai tas viss, kas aizņem mūsu laiku, tiešām ir nepieciešams? Kā varam to zināt? Vai no Bībeles? Vai drīzāk no pasaules? Nereti viedoklis par to, kā būtu jārikojas, tiek pat uzspiests: “Tā šodien visi dara!”

Mēs vēlamies, lai Dievs dara mūs laimīgus – svētīgus, bet – vienīgi pēc mūsu pašu priekšnoteikumiem. Patiesībā būt laimīgam ir vienkārši. Apustulis, runājot par cilvēka tieksmi gūt baudu (un tādā veidā kļūt laimīgam), min tikai vienu ceļu (bet tādu ir daudz).

Tāču – vai bauda ir kas bezdievīgs? Jāņa 10:10 rakstīts: “Zaglis nāk vienīgi, lai zagtu, nokautu un nomaitātu. Es esmu nācis, lai tiem būtu dzīvība un pārpilnība.” (1965.) / “Zaglis citādi nemaz nenāk kā vien, lai zagtu, nokautu un pazudinātu. Es esmu nācis, lai tām būtu dzīvība un būtu pārpārēm.” (2012.)

Viena no kristieša definīcijām ir šāda: kristietis ir cilvēks, kurš ir laimīgs Dievā.

Kāds ir teicis: “Ja tam, lai būtu laimīgs, Tev nepietiek ar Dievu, tad nekas nevarēs nepadarīt tevi laimīgu.” Nereti baudu meklējam nepareizā vietā. Interesanti paskatīties, kā Jēzus izgaismo šo jautājumu! Atgriezīsimies pie mūsu sākuma teksta Mateja 16. nod. Tur Pēteris atzīst Jēzus dievišķību. Kas notika pirms tam? Matejs apraksta

situāciju, kad ļaudis noraidīja Kristu pat Viņa dzimtajā pilsētiņā: “Vai Viņš nav amatnieka dēls?” Daudziem Kristus bija interesants kā iztikas avots, nevis Dieva Dēls. Ķēniņš Hērods sacīja, ka Viņš ir Jānis Kristītājs, kas uzmodināts no miroņiem, tādēļ Viņā darbojoties tādi brīnuma spēki (skat. Marka 6:14). Pēc visa tā Jēzus jautā Saviem mācekļiem: “Bet ko tad jūs par Mani sakāt, kas Es esmu?” Šeit Pēteris atbild: “Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls.” Šis ir pagrieziena punkts Jēzus un Viņa mācekļu attiecībās: “No tā laika Jēzus iesāka Saviem mācekļiem rādīt, ka Viņam vajagot noiet uz Jeruzālemi un daudz ciest no vecajiem un augstiem priesteriem un rakstu mācītājiem,

“KRISTIETIS IR CILVĒKS, KURŠ IR LAIMĪGS DIEVĀ.

un tikt nokautam, un trešā dienā augšāmcelties.” (22.p.)

Bija pagājuši apmēram divi gadi kopā ar Jēzu. Mācekļiem noteikti bija pieejama Jesajas grāmatas 53. nodaļa, un viņiem vajadzēja zināt, kāda nākotne sagaida viņu Skolotāju, bet diemžēl viņi nespēja to saprast. Šķiet, redzam pazīstamu situāciju: viņi iet kopā, bet – dažādos virzienos. Mācekļi iet, lai ieņemtu goda vietas jaunajā valdībā, bet Jēzus iet uz Golgātu.

Vai atceraties, kā mācekļi reaģēja, kad Jēzus tiem sāka atklāti runāt par tuvāko nākotni? “Pēteris Viņam saka: “Lai Dievs pasargā, Kungs, ka Tev tas nenotiek!”” Kāpēc šāda reakcija? Tāpēc, ka Jēzus vārdi nesaskanēja ar Pētera priekšstatiem par Kristus misiju un viņa nākotnes plāniem. Ne jau tāpēc viņš divus gadus investēja laiku un resursus, sekojot Kristum, lai visbeidzot Viņš tiktu sist krustā! Pēterim bija savs priekšstats (redzējums, sistēma) par to, kā vajadzētu uzvesties Mesijam.

Un nu – ja paskatāmies uz savu dzīvi šodien? Cik bieži mēs sakām: “Lai Dievs pasargā, Kungs, ka TĀ tas nenotiek!”? Cik bieži mēs, varbūt pat ar pretenziju, sakām: “Ja ne šie apstākļi (krīze, problēmas darbā, problēmas attiecībās, bērni un ar viņiem saistītās problēmas, slimība

utt.), tad gan es varētu būt laimīgs!” Šķiet, ka mums pašiem ir sava koncepcija, savs modelis, redzējums, vīzija par to, kā Dievam vajadzētu mūs vadīt cauri dzīvei un galu galā darīt laimīgus. Taču šis modelis nereti ir konfliktā ar to, ko dara Dievs.

Jēzus, atbildot Pēterim, šķiet, darīja to negaidīti skarbi: “Atkāpies no Manis, sātan, tu Man esi par apgrēcību. Jo tu nedomā, kas Dievam, bet kas cilvēkam patīk.” **Tāču tieši tur ir problēmas sakne – mēs nedomājam, kas Dievam patīk, bet kas patīk cilvēkam.** Turklāt nedomājam tā vien atsevišķos brīžos, bet pastāvīgi, tas ir kļuvis par mūsu programmu, sistēmas uzstādījumu, priekšnoteikumu. Un tieši tā ir lieta,

kurai jātiek mainītai, kaut gan, bez šaubām, tas nav viegli. Tas prasa nopietnu piepūli – celt savu dzīvi jaunā veidā, nevis uz sava, cilvēciskā, pamata, bet uz Dievišķā.

Tad Jēzus sacīja uz Saviem mācekļiem: “Ja kas grib Man sekot, tam būs sevi aizliegt, ņemt savu krustu un sekot Man.”

Interesanti – viņi divus gadus bija kopā ar Jēzu un tagad saka: “Lai Dievs pasargā, Kungs, ka Tev tas nenotiek!” Cik liela atšķirība, cik dažādi virzieni! Jāņa 6:67 Jēzus Saviem mācekļiem jautā: “Vai arī jūs gribat aiziet?”

Nav cita ceļa, kā kļūt par Kristus sekotāju, kā patiesi būt kristietim – aizliegt sevi, ņemt savu krustu un sekot Jēzum, jo, “kas grib izglābt savu dzīvību, tas to zaudēs; un, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to mantos.” Tā pati doma izteikta Mat. 10:39 “Kas savu dzīvību manto, tas to zaudēs, bet, kas savu dzīvību zaudē Manis dēļ, tas to iemantos.”

Tieši no tā ir atkarīga cilvēka laime. Nav cita ceļa uz laimi, vienīgi tas, par kuru Jēzus Kristus runā Jāņa 14:6 **“ES ESMU ceļš, patiesība un dzīvība;** neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.”

MĀTES IESPAIDS *sniedzas mūžībā*

Mozus māte Johebeda, Samuēla māte Anna, Jāņa Kristītāja māte Elizabete ir tikai dažas no Bībeles mātēm, mammām, māmiņām. Cik liela bija viņu loma savu bērnu dzīvē, cik daudz no savas sirds viņas deva saviem mīļajiem dēliem, cik svarīgas mācības sēja to mazajās sirdīs! Tik lieli un vareni pravieši, bet viņu iesākums bija mīlošas, Dievam nodevušās mātes. Cik liels ir mātes uzdevums šodien? Cik nozīmīga viņu loma bērna dzīvē? Pārdomās par šiem un vēl citiem jautājumiem dalījās daži, nu jau pieauguši bērni. Paldies viņiem par to!

“Mātes darbības joma var būt pavisam necila, bet viņas iespaids kopā ar tēva iespaidu ir tikpat paliekošs kā mūžība. Mātes vara uz labu, tūlīt aiz Dieva, ir visstiprākā, kāda vien virs zemes zināma. Mātes iespaids ir nepārtraukts, un, ja tas vienmēr būs pareizā pusē, tad bērnu raksturs nodos liecību par viņas tikumisko godīgumu un cēlumu. Viņas smaidam, viņas paskubinājumam var būt iedvesmojošs spēks. Ar mīlu vārdu un atzinīgu smaidu viņa sava bērna sirdī var ienest saules gaismu. [...]”

Ja viņas iespaids nostājas par patiesību, par visu, kas ir labs, ja viņu vada dievišķa gudrība, kāds spēks priekš Kristus tad būs viņas dzīve! Viņas iespaids sniegsies cauri laikam

“Mātes vara uz labu, tūlīt aiz Dieva, ir visstiprākā, kāda vien virs zemes zināma.”

mūžībā. Kas tā par domu – ka mātes skats, vārdi un rīcība nes auglus mūžībai un ka daudzu izglābšanās vai bojāeja ir atkarīga no viņas iespaida!”
(E. Vaita “Adventistu māja” 39. nodaļa Mātes iespaids)

PAR *mammu Veru* STĀSTA MEITA IEVA UN MAZBĒRNI:

Mana mamma ir mana mamma, manas māsas Tamāras mamma un mana brāļa Dāvida mamma. Sešiem ģipariem viņa ir Gramzdas ome, sieva Modrim – mūsu tētim – un meitiņa Lidijai – mūsu vecmāmiņai.

Manu mammu sauc Vera. Man viņa ir vismīļākā un vislabākā – Dieva dāvana. Ar mammu var parunāt. Var vienkārši tāpat parunāt par laiku, par praktiskām lietām, var parunāt arī par dziļākām dvēseles lietām, par to, kas tiešām ir svarīgs, par mūžīgām un par garīgām lietām. Arī par to, kas nav saprotams, kas uztrauc, var parunāt ar mammu. Un, protams, par to, kas iepriecina.

Mana mamma māc klausīties. Viņa nebāžas virsū ar pareizām atbildēm. Viņa ir īsta skolotāja gan pēc profesijas, gan pēc būtības, jo māca domāt.

Atceros, reiz bērnībā gribēju iet uz kādu pasākumu, kur laikam vecāki nevēlējās, lai dodos. Mamma neteica: tu nedrīksti iet. Viņa teica: “Meitiņ,

tu jau esi pietiekami liela, izvēlies pati, kā darīsi.” Es arī sajutos liela un izvēlējos pasākumu neapmeklēt. Tāda viņa ir. Mamma stāstīja, ka viņas tēvs kādreiz teicis: padoms jādod tikai tad, ja to kāds prasa. Tā mana mamma arī dara, tāpēc mēs labi satiekam.

Mana mamma mīl vairāk ar darbiem, ne tik daudz ar vārdiem. Mazdēls Toms par viņu izteicās šādi: “Kamēr visi nebūs paēduši, viņa nesēdīsies pie galda un neēdīs. Ļoti daudz rūpējas, lai mazbērniem būtu labi un lai visi dzīvotu laimīgi un satīcīgi. Viņa visādā ziņā ir laba. Viņa nav slinka. Viņa var izdarīt visus darbus bērnu vietā, bet viņa vēlas, lai bērni iemācītos paši to darīt.” Mazmeita Ance par Gramzdas omi saka: “Viņa ir ļoti, ļoti jauka un izpalīdzīga, un jautra. Viņa lasa mums Bībeli, darbojas ar mums.”

Mana mamma ir tāda, kas iedziļinās. Viņa ir ieinteresēta savu līdzcilvēku labklājībā, viņa tiem liek justies svarīgiem. Viņa rūpīgi gatavojas nodarbībām skolā un, cik vien tālu spēju atcerēties, vienmēr ilgi un rūpīgi gatavojas, ja viņai jāvada bērnu vai pieaugušo sabatskola vai jāuzrunā draudze svētrunā. Manai mammai ir dāvana arī ļoti sarežģītus sabatskolas tematus pasniegt

vienkārši, skaidri un saprotami. Mazmeita Estere, kura mācās pie omes sabatskolā, saka: “Viņa vada visinteresantākās bērnu nodarbības sapulcītē!” Par to, kāda ir ome, Estere stāsta: “Ja ko vajag sakārtot, tad ome palīdz, ja vajag izmācīties, tad viņa palīdz izmācīties. Ome palīdz vākt manas mazās māsas. Viņi abi ar opi ir tik forši, ka nezinu, ko lai pasaka!”

Mana mamma ir cilvēks, kas palaujas uz Dievu. Es zinu, ka ir lietas viņas pašas, tuvinieku vai draudzes dzīvē, par kurām viņa skumst un pārdzīvo, bet viņa nesūdzas un negaužas. Man šķiet, viņa ir iemācījusies visu ielikt Dieva rokās. Mana mamma ir tieši tāda, kādai jābūt īstai mammai – mīla, Dieva svētība manā un visu mūsu dzīvē. Mēs mīlam Tevi, mammu!

PAR *mammu Sarmīti* STĀSTA MEITA IEVA:

Domājot par ģimeni kā Dieva izveidotu modeli, mani ļoti bieži pārņem apbrīna, jo nevaru iztēloties nevienu labāku līdzekli, kā Dievs pastāvīgi varētu mācīt mums pašizliedzību, rūpes vienam par otru, atšķelt no mūsu raksturiem simtiem nederīgo daļiņu un nodrošināt atbalstu, padomu un vietu, kur baudīt daudz prieka. Ģimenē katram tās loceklim ir sava loma, bet sevišķi nozīmīga tā ir mātei.

Savu mammu ģimenē redzu kā to, kura ļoti daudz uzklausa, ienes ģimenē mīlumu un rūpējas, lai visi justos labi. Bez viņas ģimenē nebūtu tā miera, prieka, drošības, kas ir šobrīd, bez viņas mūsu pagalmā neziedētu tik daudz puķu un uz galda nebūtu tik daudz pašizaudzētu gardumu.

Apzināties to vai nē, bet mātes ir tās, kas mums palīdz augt. Kad bijām mazāki, viņas mainīja mūsu pamperus, nomainīja drēbes, kas palikušas par mazu, pret lielākām, iekārtoja vidi, lai mums būtu droši, vēlāk palīdzēja mācībās, mācīja kā uzvesties, kā rīkoties, deva dažādus padomus. Viņas, šķiet, ir bijušas gan mūsu oficiantes, gan istabenes, profesores, inženieres, ārstes, šoferes, policistes, šuvējas, psiholoģes un tik daudz kas cits. Tomēr, neskatoties uz to, it kā liekas tik pašsaprotami, ka mātes vienkārši dara šīs lietas, reizēm vairāk domājot, ka māte ir viņu profesija nevis izvēle.

Arī manu augšanu ļoti ietekmējusi mana mamma. Viņa man ir bijusi “dubultskolotāja”, jo ir tāda gan pēc profesijas (kas nesa lielu labumu, mācoties matemātiku un konsultējoties dažādos jautājumos par datoriem), gan arī skolotāja sadzīvē, mācot man dažādas sadzīviskas prasmes un dodot dažādus padomus, kas ir gan patikuši, gan, reizēm,

nepatikuši. Tomēr tas, ko vērtēju kā vislielāko ieguvumu no savas “skolotājas”, ir ne tik daudz viņas dotās pamācības, kā viņas paraugs. Tas ir paplašinājis manas robežas un izpratni par to, ko nozīmē dot otram – tas nozīmē ne tikai dot kādas dāvanas un palīdzēt dažādos darbos, bet atdot to, ko gribētos paturēt sev, piemēram, pēdējo kūkas gabaliņu, jaunās sev nopirktās drēbes, atlikt sev svarīgus visas dienas plānus, lai palīdzētu man kaut kam sagatavoties, kaut kur aizvestu, atvestu utt.

Mātes! Lai gan bērni un apkārtnieji tik reti novērtē jūsu pūles un motivāciju, tomēr Dieva acīs tas ir sevišķs darbs, un, pašas to neapzinoties, jūs piepildāt ļoti skaistus Rom. 15:1, 2 vārdus: “Bet mums, kas esam tik stipri, pienākas nest to vājības, kas nav tik stipri, nedzīvojot par patikšanu sev pašiem. Ikviens mūsu starpā lai dzīvo par patiku savam tuvākajam, viņam par labu, lai to celtu. Jo arī Kristus nav dzīvojis par patikšanu Sev pašam.”

PAR *mammu Astrīdu* STĀSTA DĒLS GATIS

Mamma ir cilvēks, kas visu mūžu savus bērnus uzraudzīs un centīsies būt tiem noderīgs palīgs.

Reizēm, kad bērni jau pieaug, tiem varbūt liekas, ka ir no vecākiem jānorobežojas, jo tas var traucēt patstāvībai, bet, manuprāt, ir daudz gudrāk un vērtīgāk paturēt šo uzticamo sabiedroto pieejamā tuvumā un būt gatavam uzklaut padomus, kādreiz arī brīdinājumus, jo māte taču savu bērnu pazīst, ir piedzīvojusi un piedalījusies rakstura veidošanā.

Esmu pateicīgs arī savai mammai par aizlūgšanām, it īpaši dzīves svarīgajos lēmumos.

PAR

mammu *Anitru*

STĀSTA MEITAS

ELĪZA KRISTA,

TABITA EMĪLIJA UN

BEĀTE AGNETA

Nesen, kalpojot ar ģimeni Ilģuciema sieviešu cietumā, bija iespēja tā pa istam dzirdēt mūsu vecāku atgriešanos stāstus. Tajā brīdī sirdi tiešām piepildīja patiesa pateicība Dievam par to, kā Viņš ir vadījis manus vecākus un arī svētījis mani, ka varēju uzaugt ģimenē, kura pazīst Dievu. Tā tiešām ir milzīga svētība!

Mamma jau kopš mazām dienām vadīja mums vakaros Bībeles

stundiņas, kad lasījām, pasvītrojām un mācījāmies no galvas Bībeles pantus. Pateicoties tam, kad nāk dažādas grūtākas situācijas dzīvē, Svētais Gars var atgādināt to, ko reiz esam mācījušās. Viens no mūsu ģimenei mīliem psalmiem ir 121: „Es paceļu savas acis uz kalniem – no kurienes gan nāks mana palīdzība? Mana palīdzība nāk no Tā Kunga, kas radījis debesis un zemi...”

Vēl viena kopīga nodarbe mūsu ģimenē vienmēr ir bijusi muzicēšana. Jau kopš mazām dienām tikām iesaistīti un palīdzējām draudzes kalpošanās. Muzicēšanas prieks arī ir viena no lietām, par kuru varam teikt paldies mūsu mammai (arī tētim). Tagad, kad pašam ir iespēja kalpot, vienmēr esam priecīgas, ja varam to darīt muzicējot.

No mums visiem mīļš paldies mūsu mīļajai mammai!

PAR

mammu *Intu*

STĀSTA MEITA INGA

Sabata rīts manā bērnībā. Izgulējušies, priecīgi un paēduši gardas brokastis, mēs ar brāli esam augšā mammas jumtistabā uz dievkalpojumu. Uz skapja durvīm piestiprināts flanelogrāfs, un mēs nevaram vien sagaidīt, kad mazajiem pirkstiņiem varēsīm atkal stiprināt klāt mīkstos attēlus Bībeles nodarbībā, ko sagatavojusi mamma. Man ārkārtīgi patika mūsu bērnības dievkalpojumi, tie bija aizraujoši, un

tieši tajos mācījās mīlēt Jēzu. Tādi tie bija – mums trijātā ar mammu. Kad bijām vēl diezgan mazi, no draudzes izlēdza tēti, kas noveda pie tā, ka mūsu ģimene sabatus gandrīz vienmēr svinēja mājās. Šie sabati bija īstas paradīzes priekšnojautas, un tas nekādi nebūtu iespējams bez paradīzes galvenā personāža – Jēzus, par kuru mācīja mamma sabata rītos.

Nekad neaizmirsīšu, ko mamma pateica, kad runājos ar viņu kādā vakarā pirms pārcelšanās uz Rīgu studēt. Man šķita, ka viņa pārāk bieži man ļāvusi darīt, ko gribu, tā vietā, lai, piemēram, iemācītu konservēt, tovar es viņai to pārmetu. Viņa atbildēja: “Es noteikti esmu pieļāvusi

daudz kļūdu. Man vissvarīgākais bija jums mācīt par Dievu, lai jūs izvēlētos būt ar Viņu kopā. Konservēt ir viegli, to tu iemācīsies.” Viss manis iepriekš teiktais zaudēja jebkādu nozīmi. Pirmoreiz sapratu, ka viņa nebūtu varējusi mani sagatavot dzīvei vēl labāk, kā līdzdalot par sev visdārgāko – dzīvām attiecībām ar Jēzu. Ar drošības sajūtu iekāpu savā pieaugušo dzīvē.

Ģeniāls padoms, dzirdīgas ausis, mīloša sirds un visa iespējamā palīdzība vienmēr ir viena zvana attālumā. Es zinu, kas ir beznosacījumu mīlestība. Un zinu, ka tāda ir arī Debesis.

Sagatavoja Mārīte Lipska

Vīrusi, līdzsvars un stress

Aprīļa numurā varējāt lasīt interviju ar BAIBU BĒRZIŅU, kurā viņa stāstīja par to, kā uzvarēt pavasara nogurumu. Šajā reizē piedāvājam intervijas turpinājumu.

CĪŅA AR VĪRUSIEM

Veselīgs dzīvesveids stiprina imunitāti. Tomēr zināms, ka, īpaši ziemas mēnešos, saslimstība ar dažādiem vīrusiem pieaug.

Baiba Bērziņa: Mārsila, raudenes un rozmarīna tēja kā labs antioksidantu avots palīdzēs cīņā pret iesnām. Mārsila novārījums ar eikaliptu ēteriskās eļļas pilieniem inhalāciju veidā ir dabīgs atkrēpošanās līdzeklis. Anīsa sēklu novārījums palīdzēs tikt galā ar kairinošu klepu. Ja ir sāpes kaklā, to var skalot ar dažādām tējām vai sālsūdeni. Bet vissvarīgākais ir uzsākt cīņu ar vīrusiem nekavējoties, jau sajūtot pirmās pazīmes. Tas ietekmēs saslimšanas gaitu un atveseļošanās procesus. Brīnišķīgs atklājums man pašai ir aktīvā ogle, kas lieliski palīdz pie kakla sāpēm. Tā darbojas kā unikāls absorbents un samazina iekaisuma procesus. Aktīvo ogli kopā

Labās lietas līdzsvarā,
ne tik labās – izslēgt
un aizstāt ar labajām.

ar linsēklām un ūdeni var izmantot kompresēs ne tikai pie kakla sāpēm, bet arī pie sasitumiem, kodumiem, sastiepumiem, izmežģījumiem, artrītiem un pleirītiem. Dažādas ūdensprocedūras, piemēram, kontrastu kāju vanna, kontrastu duša, karstā kāju vanna, uzlabos vielmaiņu un asinsriti, kas palīdzēs

imunitātei tikt galā ar ieburcējiem. Lai sargātu imunitāti, ierobežojiet cukura patēriņu un nenovērtēt par zemu dabīgās antibiotikas – ehināciju, greipfrūtu sēklu ekstraktu, ķiploku.

VISAM JĀBŪT LĪDZSVARĀ

Organismam slodzi rada kafijas, tējas un šokolādes pastiprināta lietošana. Arī tās rada dehidrāciju. Ja paralēli tam netiek lietots ūdens, organisms jūtas noguris. Sabiedrībā tiek runāts, kas notiek, ja organismam kaut kā pietrūkst, bet pavisam maz par to, ja kaut kā ir par daudz.

Baiba Bērziņa: Es pieturos pie principa: labās lietas līdzsvarā, ne tik labās – izslēgt un aizstāt ar labajām. Ģimenei brokastis un vakariņas pie pamatēdiena vienmēr ir svaigi augļi un ogas, pusdienās ir svaigi dārzeņi, bieži vien salātu veidā, arī dārzeņu plates. Ēdienkartē mēģinām iekļaut galvenokārt pilngraudu produktus. Ikdienā cilvēki ļoti daudz lieto rafinētus produktus, saldumus. Tieši šie produkti uzkrāj tauku rezerves, paātrina novecošanās procesus un apgrūtina organisma funkcionēšanu. Salds garšo daudz, arī man, bet kāpēc gan ēdiena gatavošanā rafinēto cukuru neaizvīdot, piemēram, ar žāvētajiem augļiem, banāniem, kļavu sīrupu, medu? Dzīvnieku olbaltumvielas iespējams aizstāt ar pākšaugiem, riekstiem.

Pēdējā laikā popularitāti gūst vegāns, veģetārs uzturs, kā arī svaigēšana. Masu medijos varam dzirdēt par dažādām motivācijām, kāpēc tam pievērsās – veselība, mode, skaidrāka domāšana, dzīvnieku aizsardzība, kaut kas ekskluzīvs.

Baiba Bērziņa: Galvenais ir pārliecināties, lai uzturā tiktu iekļautas visas nepieciešamās uzturvielas un veselība neciestu.

STRESS – ORGANISMA NOVĀJINĀTĀJS

Pārāk maz uzmanības cilvēki pievērš stresa kaitīgajai ietekmei. Netiek domāts par to, cik ļoti tas ietekmē organismu un imunitāti.

Baiba Bērziņa: Stress organismā ir dabīga aizsargreakcija. Bet, tiklīdz tas kļūst par hronisku stresu, vispirms cieš gremošanas sistēma un imunitāte. Šādā gadījumā ir jāmeklē stresa cēloņi. Varbūt tie ir “ekrāni”, kuri smadzenēm traucē melatonīna

Mana recepte pret šo steidzīgo, stresa piepildīto laikmetu – ikdienas saruna ar Dievu lūgšanā, kurā visas nastas varu uzticēt Viņam.

jeb miega hormona izstrādi, ja tajos skatāmos līdz pat gulētiešanas brīdim. Nākamais šajā ķēdē seko traucēts miegs, nervozitāte, agresija. Varbūt nespējam atrast līdzsvaru starp darbu un atpūtu? Varbūt kāda emocionāla trauma, smaga slimība vai nespēja piedot? Tās var būt arī ikdienas mazās lietas, kuras summējoties rada stresu. Mana recepte pret šo steidzīgo, stresa piepildīto laikmetu – ikdienas saruna ar Dievu lūgšanā, kurā visas nastas varu uzticēt Viņam. Miers, dzīves kvalitāte, dzīvesprieks – tā ir veselīga dzīvesveida alga!

(Intervija pārpublicēta no laikraksta “Stars”, autore Agrita Nusbauma-Kovaļevska. Sākums aprīļa numurā.)

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS, 5. DAĻA

Dags Bačelors ir Septītās dienas adventistu sludinātājs, kristīgā medija “Amazing Facts” prezidents.

2. pasaules kara laikā vairāki no navaho indiāņiem Ņūmeksikā bija armijas kodu šifrētāji. Japāņi bija uzlauzuši visus amerikāņu kodus, un amerikāņi teica: “Mums vajag atrast kaut ko atšķirīgu!”. Jūras spēkos dienēja kāda misionāra dēls, kurš bija uzaudzis navaho rezervātā, viņš aizgāja pie komandiera un teica: “Es zinu, kurš jums var palīdzēt ar kodu. Jums jāiesauc armijā vairāki navaho indiāņi, viņu valoda ir ārkārtīgi grūta. Mans tēvs gadiem cenšas pārtulkot Jauno Derību navaho valodā, tā ir ļoti sarežģīta, tajā nav nekādu likumu, kriptologi nespēs to atšifrēt. Ļaujiet indiāņiem sarunāties savā starpā pa radio, un japāņi nekad nespēs saprast, kas tiek runāts.” ASV armija veica dažus testus un teica: “Tev ir taisnība, mēs nespējam to atšifrēt.”

Tātad, ko viņi izdarīja – viņiem bija navaho indiāņi visur jūras spēkos, šie indiāņi darbojās komunikācijas jomā. Taču viņi ne tikai sarunājās savā starpā navaho valodā, viņiem tika dotas kodētas ziņas, kuras viņi nodeva tālāk navaho valodā. Tika izmantoti simboli, tēli. Piemēram, viņi teica: “Pār pauguru nāk 15 bruņurupuči.” Savā starpā viņi zināja, ka šie bruņurupuči apzīmē tankus. Tad viņi ziņoja, ka šurp lido kraukļu bars vai ko tamlīdzīgu, un tas nozīmēja, ka tuvojas lidmašīnas. Viņiem bija zināmi šie daudzie simboli un apzīmējumi, ko viņi nodeva viens otram kodā savā valodā, tas visu sarežģīja vēl vairāk.

Tāpēc reizēm, lai saprastu Atklāsmes grāmatu, jums nav jālasa tikai tas, kas teikts Atklāsmes grāmatā. Jums ir jālasa arī citas vietas Bībelē. Jūs atrodat, ko simboli nozīmē, un tad skatāties, kā tie tika izmantoti toreiz. Ieskatīsimies tajā pavisam mazliet, lai jūs saprastu, kāpēc studējam tieši tādā veidā, kādā studējam.

Visiem simboliem ir sava nozīme. Jēzus Lūkas 8:10 teica: “Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumus, bet pārējiem līdzībās, lai tie redzēdami neredz un dzirdēdami nesaprot.” 1.Kor. 2:14 saka, ka “Garīgās lietas ir garīgi apspriežamas”. Viens no labākajiem veidiem, kā izprast pravietojumu, ir sapratne, kuru dod Svētais Gars un Dieva Vārds. Ja jums ir Svētais Gars un jūs salīdzināt Svētos Rakstus ar Svētajiem Rakstiem – mazliet šeit, mazliet šeit, rindu pēc rindas, teksti sāk saslēgties, rodas skaidrība, sistēma tajā, ko lasāt. Bet pilnīgai izpratnei jums nepieciešams Svētais Gars.

Atklāsmes grāmata aptver laika posmu no Jēzus pirmās atnākšanas līdz otrajai atnākšanai un, protams, arī tālāk mūžībā, tā mūs aizved aiz tūkstošgades, mūžības laikā pēc tūkstoš gadiem.

Mēs iepriekš runājām par septītniekiem Atklāsmes grāmatā, precīzāk par 7 draudzēm. Tās simbolizē 7 posmus un laikus. Šīs draudzes simbolizē ciklu, kuram draudze var iet cauri no sava sākuma

līdz laikam, kad atrofējas un kļūst par Lāodikeju. Tās simbolizē pieredzi, kādai var iet cauri persona, – daudzi cilvēki pieņem Kungu un ir kā Efeza, bet viņi var pazaudēt pirmo mīlestību; cilvēki var būt jebkurā šī ceļa posmā. Bet visvairāk šīs draudzes simbolizē laiku ciklu.

Kur vēl Bībelē varam atrast ciparu 7? Kur tas vispirms parādās? Radišanā! Vispār pirmā reize, kad kāds skaitlis Bībelē parādās 3 reizes, ir cipara 7 atkārtotā pieminēšana 1. Mozus 2. nodaļā. Tur teikts: “Septītajā dienā, septītajā dienā, septītajā dienā.”. Tas ir laika cikls. 7 draudzes simbolizē draudzes vēstures ciklu no pirmās atnākšanas līdz otrajai

“Jums ir dots zināt Dieva valstības noslēpumus, bet pārējiem līdzībās, lai tie redzēdami neredz un dzirdēdami nesaprot.”

atnākšanai. Atklāsmes grāmatā ir trīs ievērojamas vīzijas ar 7 – 7 draudzes, 7 zīmogi, 7 bazūnes un 7 mocības.

7 draudzes simbolizē draudzes garīgo vēsturi no pirmās atnākšanas līdz otrajai atnākšanai. 7 zīmogi simbolizē draudzes politisko vēsturi no pirmās atnākšanas līdz otrajai atnākšanai. 7 bazūnes simbolizē draudzes militāro vēsturi no pirmās atnākšanas līdz otrajai atnākšanai (vai bazūnes nepūš kaujā, vai Pāvils nesaka, ka konkrētas bazūnes skaņas dod ziņu, kā sagatavoties kaujai?).

Dieva pravietojumi nav plakani un viendimensionāli. Kad studējat Atklāsmes grāmatu, jums ir jādomā daudzās dimensijās. Tajā, ko tagad saku, ir kāda mana doma – es esmu mirstīgais; mēs, mirstīgie, domājam un runājam vienā dimensijā, mēs esam lineāri. Taču Dieva Vārds nav sasaistīts un ierobežots savā komunikācijā. Dievs var teikt vienu lietu, kas ir tik dziļa un patiesa, un saskaņota ar citām šai lietai piemītošām nozīmēm, bet tajā pašā laikā tai ir nozīmes daudzās dimensijās.

Man vienmēr patīk atkāpties un ņemt par piemēru Jēzu. Mācekļi nāk pie Jēzus un uzdod Viņam vienkāršu jautājumu: “Kad šīs lietas notiks?” Jēzus saka: “Tieši pirms tempļa nopostīšanas.” Viņi jautā: “Kāda būs Tavas atnākšanas un pastarā laika zīme?” Mateja 24. nodaļā viņi uzdod Jēzum 3 jautājumus. Un Jēzus viņiem sniedz šo neticami dziļu un pilnīgo atbildi, ko varat izlasīt Mateja 24.

Dieva Vārds nav ierobežots mūsu domāšanas veidā.”

nodaļā (arī Marka 13. nod., Lūkas 17. nod., Lūkas 21. nod.), tur Viņš atbild mācekļiem, izskaidrojot Savas atnākšanas zīmes. Ar šo vienu atbildi Viņš vienlaikus atbildēja gan tiem, kuri dzīvoja tajā laikā un uzdeva šo jautājumu – kas notiks ar jūdiem, gan arī pateica draudzei, ko tā var sagaidīt

vēstures gaitā, lai ikviens kristietis jebkurā laikā varētu lasīt Mateja 24. nodaļu un tajā teiktais būtu nozīmīgs viņam tajā laikā un vietā, kurš viņš atrodas. Jēzus runāja par lielo bēdu laiku, kuram cauri ies jūdi tieši pirms Jeruzalemes nopostīšanas, un reizē Viņš runāja par lielo bēdu laiku, kuram cauri ies draudze Tiatīras periodā ar lielajām vajāšanām, un arī par lielo bēdu laiku pirms 7 pēdējām mocībām pasaules vēstures noslēgumā, sniedzot vēsti mums, kas dzīvojam šajā paaudzē. Viena atbilde ar daudzām dimensijām.

Lasot Atklāsmes grāmatu, apzinieties, ka Dieva Vārds nav ierobežots mūsu domāšanas veidā. Tā ir Dieva grāmata, tā ir tik dziļa, tik pilnīga, ka ir cilvēki kuri pret to izjūt dziļu pietāti. Dzirdēju Lesliju

Dieva pravietojumi nav plakani un viendimensionāli. Kad studējat Atklāsmes grāmatu, jums ir jādomā daudzās dimensijās.”

Hārdingu, Endrjūsas universitātes teoloģijas pasniedzēju, sakām – jūs nevarat nemaz sākt saprast Atklāsmes grāmatu, ja neesat to izlasījuši 50 reižu; atceros Džo Manu Skalko, kurš bija mākslas pasniedzējs un ceļoja apkārt, mācot Atklāsmes grāmatu; viņa bērēs manās rokās nonāca Džo Bībele – Atklāsmes grāmatas lapas bija nodilušas, 20% burtu no lapu augšmalas bija turpat izdzisuši no biežās lasīšanas.

Tas, ka mēs taisām šo Atklāsmes grāmatas pārskatu, ir tikai tāpēc, lai rosinātu jūsu apetīti. Te nebūs atbilžu uz visiem jūsu jautājumiem. Es mēģinu jūsu radīt vēlmi šo grāmatu studēt. Ja kādreiz pasaules vēsturē ir bijis laiks, kad šīs lietas ir īpaši noderīgas, tad šis laiks ir tagad. Tagad ir laiks saprast, par ko runā Atklāsmes grāmata. Daudz kas no tajā vēstītā ir noticis pagātnē. Bet vēl ir daudz kas tāds, kas notiks pēdējās dienās.

Tātad, 7 draudzes. Šīs nav visas tā laika Mazāzijas kristiešu draudzes, tad kādēļ Jānis min tikai šīs 7? Pieņēmums ir, ka Jānis tajās bija īpaši

sludinājis. Dodoties uz Mazāziju, viņš lidzi ņēma Mariju, Jēzus māti, un ir uzskats, ka tur, Efezā, atradās viņas māja. Jānis varēja skatīties tieši pāri jūrai. Vēstis draudzēm rakstītas tieši tādā secībā, kādā virzījās pasta ceļš. Romieši bija izbūvējuši ļoti labus ceļus. Pa šo pasta ceļu varēja iet no Efezas uz Smirnu, tad uz Pergamu, Tiatīru, Sardiem, Filadelfiju un Lāodikeju, kur bija ceļa gals. Šķiet, ka Jānis, izejot šo apli, raugās kā no putna lidojuma. Šai secībā ietverta neticama nozīme un kārtība.

Katras draudzes vārdam ir sava nozīme, un katrai draudzei ir sava īpaša iezīme.

Efeza nozīmē ‘iekārojamā’. Šī ir draudze, kas zaudējusi savu degsmi, dedzību pret Jēzu. Viņi mīl patiesību, un viņi mīl mācību. Bet, kad jums ir

mācība un nav mīlestības, jūs varat kļūt uz orientēti darbiem. Dievs viņus uzteica par dedzību pret patiesību un par to, ka viņi centās saglabāt draudzes disciplīnu un svētumu. Bet viņi bija zaudējuši savu pirmo, sākotnējo mīlestību.

Smirnas draudze ir vajātā draudze. Vārds “Smirna” saistīts ar vārdu “mirres”, kas savukārt saistās ar vīraku vai smaržu. Viņu dzīvības bija kā upuris, tas bija lielu vajāšanu laiks draudzes vēsturē.

Tad ir **Pergamas** draudze. Tās nosaukumam ir nozīme ‘augstums’ vai ‘pacēlums’. Šī bija tolerantā draudze.

Tiatīra. Tās vārdam ir nozīme ‘smaržas’. Tas bija kompromisa laiks draudzē, kas saskan ar sievieti no Atklāsmes 17. nodaļas. Tiatīrā tiek pieminēta Jezebele.

*(Turpinājums jūnija numurā.)
Tulkoja Anna Rozenberga*

IEPAZĪT DIEVU MAZAJĀS GRUPĀS

Iespējams, būsiet par tām dzirdējuši, bet varbūt arī paši esat ņēmuši dalību vai organizējuši mazās grupas – tikšanos ar draugiem, lai kopā pētītu Bībeli un viens otru iedrošinātu. Arī jaunieši ir aktīvi mazo grupu (MG) organizētāji. Lūk, stāsti par trīs mazajām grupām, kuras tiek organizētas Rīgā. Lai tie Jums dod jaunas ierosmes evaņģēlija vēsts pasludināšanā!

Elize Kūma par „Spēka vakariem”

Vidēji no 100 nokristītajiem adventistu draudzes locekļiem 49 pamet draudzi trīs gadu laikā pēc kristībām. Populārākie iemesli – piedzīvotā liekulība, attiecību sarežģījumi un draugu trūkums. Visvairāk draudzi pamet jaunieši. To būs pamanījis ikviens. Kā noturēt draudzes locekļus un veidot draudzīgu vidi tiem, kas sākuši tuvoties Dievam? Viens no risinājumiem ir mājas grupas, kuru primārais un galvenais mērķis ir evaņģelizācija. Jaunās Derības laikā *mājas grupas* apgrieza pasauli kājām gaisā! Pirmkristiešu draudze saskārās ar kādu mums neraksturīgu

problēmu – kad Vasarsvētku dienā tika kristītas 3000 dvēseles un sākās kristiešu draudze, viņi centās saprast, kā parūpēties par tik lielu skaitu jauno ticīgo. Risinājums bija tos sadalīt mazajās grupās, satiekoties “pa mājām”. Šīs grupas dāsni rūpējās viena par otras vajadzībām un piedzīvoja skaistu vienotību, tieši tādēļ sekoja strauja izaugsme. Lai redzētu, kādi ir Jaunās Derības rezultāti mūsdienās, mums jāiemēcās izveidot līdzīga atbalstoša vide. Cilvēki meklē un ilgojas pēc draugiem, kuriem viņi rūp. Tie meklē kopības apziņu.

Kas ir tas, ko darīja apustuļu draudze? To varam lasīt Ap.d. 2:42 “un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās.”

Tātad būtiskākās sastāvdaļas mazajā grupā ir:

- maizes laušana jeb ēdiens;
- apustuļu mācība jeb Bībeles izpēte;
- sadraudzība;
- lūgšanas.

Kad veidojām pirmo mājas grupas satikšanās reizi, nosaucām to par Spēka vakaru, lai varētu veiksmīgāk uzaicināt nekristieti no malas, kā arī lai uzrunātu puīšus.

Sapratām arī to, ka ļoti nozīmīga sastāvdaļa ir labs ēdiens. Tāpēc tikšanās reizes vienmēr sākam ar kārtīgām vakariņām. Satiekamies, pielūdzam un ēdam. Kamēr ēdam, mēs runājamies, pārrunājam notikušo un aktualitātes. Tam seko kāda aktivitāte vai uzdevums, kas palīdz vienam otru labāk iepazīt, kā arī atvērties un sagatavoties Bībeles izpētes tematam. Pēc šiem jautājumiem vai aktivitātēm kopīgi dziedam. Savukārt pēc tam pētām Bībeli. Pirmajā pusgadā pētījām 23. psalmu, otrajā pusgadā pētījām Jēzus sastapšanos ar dažādiem cilvēkiem. Šajā pusgadā mūsu galvenais izpētes temats ir Dāvida dzīve. Izvēlamies vienkāršus stāstus, notikumus, kur nav nepieciešamas papildu zināšanas, un palīdzam ikvienam izteikties un saprast, kā šajos stāstos tiek atklāts Dievs un kā to var praktiski izmantot ikdienā. Pēc Bībeles izpētes kopīgi lūdzam, bet pēc tam seko izaicinājumi. Tas, ko liekam katram jauniešim izdomāt, ir kāda lieta/uzdevums, kas ir viņam jāpaveic nākamās nedēļas laikā, bet kam līdz šim trūcis motivācijas un nav bijis spēka saņemties. Šis uzdevums tiek pateikts visiem skaļi, mēs to pierakstām un, satiekoties nākamajā nedēļā, līdzdalām, kā izdevās uzdevumu īstenot. Mans novērojums ir, ka lielākā daļa savus izdomātos uzdevumus arī izpilda un ir ļoti priecīgi par to. Visbeidzot mēs noslēdzam vakaru. Ja kāds vēlas, paliek ilgāk, ja nē, dodas mājās. Parasti viss vakars ilgst 2,5 h.

Kopā ar draudzes jauniešiem pirmo Spēka grupu izveidojām 2017. gada nogalē. Jau pirmajā tikšanās reizē ieradās četri jauni cilvēki. Neticējām, ka tas notiks tik ātri! Pēc pus gada jauniešu bija tik daudz, ka vajadzēja grupu sadalīt. Tagad esam 4 grupas Rīgā, viena Salacgrīvā un vēl viena Talsos. Papildus tam Spēka grupu vadītāji tiekas reizi nedēļā Spēka rītos, lai kopīgi lūgtu, augtu un atbalstītu viens otru. Esam rīkojuši arī kopīgus pasākumus visām grupām – Spēka vakara nedēļas nogali, kurā vēl ciešāk tiek veidotas draudzīgas attiecības ar mūsu nekristiešu draugiem un atklāti kristietības principi.

Spēka vakari viennozīmīgi ir vide, kur droši vari uzaicināt savu draugu no malas, ja viņš vēl nav gatavs nākt uz draudzi. Mans vislielākais prieks ir tas, ka, satiekoties reizi nedēļā ar šiem jauniešiem, pavadot ar viņiem laiku, līdzdalot savu pieredzi un darot viņus par mācekļiem, var redzēt, kā viņi sāk nākt uz dievkalpojumiem, mācīties Bībeles stundas, kā viņi arvien aktīvāk sāk iesaistīties draudzes pasākumos un kalpot. Turklāt aug ne tikai tie, kas ir no malas, bet arī tie, kas jau nāk uz draudzi.

Ieva Lauka par „Spēka vakariem”

Šobrīd, kad Spēka vakaru sezona ir gandrīz beigusies, varu apgalvot, ka tas ir bijis viens no šī gada labākajiem lēmumiem. Mēs ne vienmēr saprotam, ko Dievs dara, tomēr varam paļauties, ka Viņa plāns ir daudz brīnīgāks, nekā mēs varētu sapņot. Es un Amanda vadijām mazo grupu jau kādu laiku, tomēr kaut kas vairs nestrādāja. Cilvēkiem uzradās citas kalpošanas un laika nākt uz mūsu grupiņu vairs nebija, nemaz nerunājot par to, kā mēs jutāmies pēc šīm tikšanās reizēm – iztukšotas un nogurušas, ne vienmēr, protams, bet pietiekami bieži, lai sāktu meklēt risinājumu. Īstajā brīdī Dievs deva īsto domu – mums ir jāpievienojas Spēka vakariem. Šis lēmums nebūt nebija viegls, jo, kļūstot par Spēka vakaru vadītāju komandas daļu, mums nācās atzīt, ka mūsu plāns nemaz nav tik labs un Dievs vienmēr zina labāk.

Es pati Dievu iepazīnu caur mazo grupiņu, tāpēc man bija tik svarīgi saglabāt mazo grupu kā savas dzīves sastāvdaļu arī dzīvojot Rīgā. Lai

es uzrakstītu to, kas Spēka vakari ir man, būtu nepieciešams izdot “Adventes Vēstu” numuru, kurš būtu veltīts tikai Spēka vakariem. Piecos vārdos – Spēka vakari ir mana dzīve. Tā jau sen vairs nav tikai tikšanās trešdienu vakaros, tā ir lieta, par ko deg mana sirds, Amandas sirds un visu pārējo vadītāju sirdis. Ir tik brīnumaini būt daļai no cilvēku ceļa pie Dieva un vērot, kā Dievs lēnām un uzstājīgi maina viņu sirdis, līdz labais darbs, ko Viņš ir iesācis, būs pabeigts. Tā ir svētība – būt daļai no lielā Dieva plāna un apzināties, ka Viņš var izmantot jebkuru.

Diāna Zelča par MG „jauniešiem vecumā no 25 - ...”

Sākotnēji ideja par mazo grupiņu radās, domājot par kādreizējiem Studentu Alfās un Studentu draudzes jauniešiem. Bija vēlme pēc ilgāka laika atkal satikties, redzēt, kā kuram gājis, un kopā tuvoties Jēzum. Kopā ar Ediju nolēmām par to lūgt. Pagāja mēnesis, līdz guvām pārliecību, ka laiks rīkoties. Lūgšanu laikā Dievs katrai no mums ikdienas gaitās deva sastapt vairākus cilvēkus, kurus aicinājām pievienoties. Grupiņas tikšanās laiki iepriekš nekur netika īpaši publicēti, aicinājām tos, kurus Dievs lika mūsu sirdīs. Laika gaitā Dievs atveda arī pilnīgi jaunus cilvēkus, kurus pirms tam nepazinām, bet kuri bija Dieva plānā.

Mājas grupiņas norise: viss sākas ar nelielām uzkodām un sarunām par to, kā katram gājis iepriekšējā nedēļā. Mūsu grupiņai patīk dziedāt, tā kā arī bez ģitāras un pāris dziesmām neiztiekam. Pēc tam pievēršamies garīgajiem jautājumiem un kopā studējam „Kristus līdzības”. Katru reizi, dziļāk ieskatoties kādā no šīm līdzībām, mēģinām ieraudzīt un paņemt arī kādu praktisku mācību dzīvei un ikdienai.

Grupiņai esam izveidojuši arī savu *WhatsApp* čatiņu. Lai gan šobrīd grupiņa jau noslēgusies, diezgan bieži iedrošinām viens otru ar Bībeles pantiem, atziņām no kādām svētrunām, grāmatām. Caur bildēm dalāmies savos ceļojumos un ikdienas gaitās. Gribētos, lai MG ir atbalsta grupa, kur katrs dalībnieks zina, ka nav viens šajā dzīvē, ka ir cilvēki, kas viņu atbalstīs un vienmēr vajadzības brīdī lūgs.

Ance Možeiko par MG „Garīgi stiprinoši vakari”

Gadu iepriekš ar draugiem no draudzes tikāmies, lai pētītu SDA doktrīnas un nopamatotos ticībā. Kad visi pamatmācību punkti bija izstudēti, sapratām, ka mūsu grupiņai jāmaina fokuss – no mums pašiem uz citiem. Kopīgi nolēmām par to lūgt – par draugiem, kurus aicināsim, un par jaunās grupas formātu un organizēšanu.

Dievs uzklausa lūgšanas. Esam priecīgi katru otrdienas vakaru satikt „slāpstošas dvēseles”, kuras alkst pēc Dieva, pēc miera, pēc vienkāršības un pēc patiesības. Ir prieks, kad uzaicinātie draugi atved līdzī vēl citus draugus. Visi kopā meklējam Bībelē atbildes uz dažādiem jautājumiem, piemēram, kādēļ Dievs neiznīcina ļaunumu, vai ir iespējama saziņa ar Dievu, vai kristieša dzīve ir priekpilna? Kopumā meklējam atbildes uz izvēlētiem 10 jautājumiem un, protams, arī uz visiem citiem jautājumiem, kuri rodas. Kopā būšanas laikā esam vairāk iepazīnuši viens otru un sadraudzējušies. Nereti grupā tiek uzticētas kādas vajadzības, par kurām lūgt, vai arī vienkārši izkratīta sirds.

„Garīgi stiprinošie vakari” ir 10 nedēļu programma, taču jau tagad ir skaidrs, ka ar dažiem noteikti tiksimies arī pēc tam, jo ir izskanējis jautājums – vai pēc šiem vakariem mēs varēsim tāpat sanākt kopā un vienkārši lasīt Bībeli no paša sākuma?

Esi mīļi aicināts pievienoties kādai no mazajām grupām, ņemot līdzi savus draugus! Lai uzzinātu vairāk, sazinies ar Elīzi (tel.nr.27805277) vai Anci (tel.nr. 28321135).

Sagatavoja Ance Možeiko

Ārsta lūgšana

Sveiks, dārgais draugs! Vai esi kādreiz saslimis un piedzīvojis, kā Dievs tevi dziedina? Varbūt esi sastapis kādu, kurš ir ļoti smagi slim? Šajā numurā lasi apbrīnojamu stāstu par kāda ārsta lūgšanu, kas tika uzklautā. Lai tas tevi iedrošina lūgt par slimajiem un ticēt, ka Dievs dzird un atbild!

„Tēvs, lūdzu, izdziedini šo nabaga sievieti!” ārsts pabeidza savu sirsnīgo lūgšanu, atvēra acis un īsu brīdi ieskatījās pa operāciju zāles logu. Viņa tumši zilajās acīs atspoguļojās kas ļoti tuvs izmisumam. Kā viņš vēlējās izdarīt kaut ko, lai izglābtu sievieti, kura bez samaņas gulēja uz operāciju galda! Ja vien viņa nebūtu gājusi pie dziednieka! Ja vien viņa būtu atnākusi šurp ātrāk! Taču nu bija par vēlu. Medicīniski runājot, nebija nekā, kas varētu glābt viņas dzīvību.

Sievietes vārds bija Asarija Niakura, viņa bija ļoti slimā. Vairākus mēnešus viņa staigāja ar pietūkumu vēderā. Sākumā viņa centās nelikties par to zinis, bet, kad pietūkums izauga ļoti liels un sāpes kļuva neciešamas, viņa devās vairākus kilometrus pāri kalniem pie dziednieka, kā bija ieteikuši viņas cilts cilvēki. Dziednieks meta uz zemes kaulus un veica dīvainus rituālus ar saknēm, asinīm un smiltīm, viņš izdvesa dīvainas skaņas un murmināja buramvārdus. Taču sāpes nepārgāja un pietūkums kļuva lielāks.

Asarija raudāja agonijā. Viņa nevarēja ne gulēt, ne ēst. Ar katru dienu viņa kļuva arvien vājāka, līdz saprata, ka mirst. Daudzi no viņas draugiem ieteica doties uz Misijas

slimnīcu, bet viņai bija bail uzticēt sevi misionāru dakterim, tas varētu sadusmot garus. Taču Asarija ļoti ilgojās pēc palīdzības. Ja vien kāds varētu atvieglot neciešamās sāpes!

Beidzot, pēc vairākām dienām, viņa atļāva draugiem nogādāt sevi misionāru slimnīcā kalnos. Cik skaista izskatījās slimnīca! Tā bija viscaur balta, tīra un šķita tik draudzīga. Mauriņš un dārzs bija gaumīgi iekārtoti, še un tur auga brīnumskaisti ziedi. Ieejot slimnīcā un atlaižoties gultā, sieviete sajuta mieru.

Bet nu viņa gulēja uz operāciju galda dziļā anestēzijas miegā, un misionāru ārsts aizšūva operācijas griezumam. Pārbaude atklāja, ka Asarijai vēderā ir liels audzējs, un ārsts zināja, ka tas aizgājis pārāk tālu, lai sievietei būtu iespējams palīdzēt. Viņš neuzdrīkstējās audzēju izgriezt, tas nešaubīgi būtu sievieti nonāvējis. Bet, arī atstāts tur, kur tas bija, audzējs sievieti nonāvēs... Ārsts izlēma visu atstāt tā, kā tas ir.

„Es esmu darījis visu, ko varēju, dārgais Tēvs,” viņš lūdza. “Ja tas ir Tavos spēkos, izglāb viņu un atdod viņas ģimenei!”

Nodaļā par Asariju rūpējās no visas sirds. Nevienš nedomāja, ka viņa izdzīvos, māšiņa viņas labā nevarēja izdarīt neko, vienīgi padarīt

viņas dzīvi tik patīkamu un ērtu, cik vien tas bija iespējams. Katru dienu ārsts un māsiņas lūdza par Asariju un stāstīja viņai par Glābēju, kurš viņu mīl un vēlas izglābt.

Pēc divām labas aprūpes un laba uztura nedēļām Asarija vēl joprojām bija dzīva. Par spīti tam, ka viņas vēders vēl joprojām bija ļoti piepampis, viņa no slimnīcas aizgāja. Ārsts skumji noskatījās, kā Asarija dodas prom pa putekļaino ceļu uz mājām, kur viņa tiešām nomirs.

Pagāja vairāki mēneši, slimnīcā darba netrūka. Katru dienu tika izmeklēti un uzņemti jauni pacienti, katru dienu viņi saņēma maigu un mīlestības pilnu aprūpi.

Kādu vakaru slimnīcas ēdamzālē tika rādīti diapozitīvi. Uzaicinājumus nosūtīja arī cilvēkiem no tuvējiem ciematiem. Ārsts sēdēja zāles aizmugurē un vēroja garām ejošos cilvēkus. Viņš bija palīdzējis daudziem no tiem, un cilvēki parādīja cieņu, viņu satiekot. Vienas sievietes seja ārstam šķita redzēta, taču pirmajā brīdī viņš nespēja atcerēties – kur? Diapozitīvu rādīšana tikko bija sākusies, kad piepeši viņš atcerējās – tā bija sieviete ar lielo audzēju, nabadzīgā afrikāņu sieviete, kurai viņš nebija spējis palīdzēt! Un te nu viņa bija, pēc tik daudziem

mēnešiem, un izskatījās vesela un stipra. Ārsts bija neizpratnē. Ar nepacietību viņš gaidīja pasākuma beigas, jo vēlējās ar sievieti parunāt. Kad diapozitīvu rādīšana beidzās, ārsts piesteidzās viņai klāt.

„Jā, es esmu sieviete, kurai bija audzējs,” viņa teica. „Bet tas ir prom.”

„Prom?” ārsts pārsteigts izdvesa, nespēdams noticēt savām ausīm.

„Jā, piepampums un sāpes ir prom.”

Ārsts aizveda Asariju uz savu kabinetu un rūpīgi izmeklēja – nebija ne pēdu no audzēja. Dievs bija dzirdējis un atbildējis misionāru ārsta sirsnīgo lūgšanu.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

Kas tev šķita pats interesantākais šajā stāstā?

Kāpēc ir bīstami doties pie dziedniekiem? Ar ko viņi sadarbojas?

Vai atceries kādu stāstu, kur Dievs ir atbildējis uz lūgšanu un dziedinājis kādu tev pazīstamu cilvēku?

Kāda bija ārstu un medmāsu izturēšanās pret pacientiem misionāru slimnīcā? Ko tas māca mums, kas arī esam kristieši?

Vai audzēji var vienkārši pazust un izārstēties paši? Kas, tavuprāt, notika ar Asariju, kad viņa bija mājās? Kā viņa varēja kļūt vesela?

Kāda ir mācība, ko varēji gūt no šī stāsta?

Un ticīga lūgšana izglābs slimo, un Tas Kungs viņu uzcelš. (..) Daudz spēj taisna cilvēka lūgšana, darbodamās savā spēkā.”

(Jēkaba 5:14,15/)

Konkurss

Vai esi lasījis vienaudžu stāstus iepriekšējos AV numuros? Dalies arī Tu ar savu stāstu, kā Dievs uzklautājis Tavu lūgšanu!

Kas tev jādara?

Atsūti savu stāstu par atbildētu lūgšanu vai kādu piedzīvojumu ar Dievu (10 teikumu apjomā) līdz 10. jūnijam uz e-pastu emilija.trubeckaja@gmail.com ar savu vārdu, uzvārdu, vecumu un telefona numuru. Arī tad, ja tavs stāsts jau ir bijis kādā no iepriekšējiem numuriem, droši vari iesūtīt jaunu stāstu!

Nenokavē! Tikai pirmie 10 balvā saņems mūzikas atskaņotāju!

*Balviņu būs iespējams saņemt jūlija sākumā. Ar tevi sazināsies par to, kā un kur to varēs saņemt!

!!! Aicinājums Tev!

Uzraksti uz lapīnas kāda saslimuša cilvēka vārdu. Lūgšanā piemiņi šo apsolījumu un lūdz, lai Dievs dziedina tavu draugu vai lai palīdz viņam slimības laikā. Centies arī, ja tev iespējams, aizbraukt un apciemot šo cilvēku, iepriecināt viņu ar kādu dāvanīņu vai vienkārši pavadīt ar viņu laiku!

*pirmajiem 10

PIEDALIES KONKURSĀ un saņem kārumus no veikala “Dabas stacija”.

+ PIRMIE DESMIT saņems balvā arī Mp3 pleijeri.

Konkurss par dzīvniekiem bērniem (skat. 23. lpp.)

Balviņas par aprīli saņems: **Alda, Daniela, Evita, Renārs, Krists, Raitis, Anete, Amanda, Roberts un Kristers** no Dobeles; **Jasmīna un Tomass** no Talsiem; **Edvards, Loreta, Kristīne, Jānis, Sigita, Leila, Marija, Stefans, Tīlānija, Amēlija, Anna, Aleksella, Katrīna, Kirils, Glorija, Arturs, Arina** no Rīgas; **Daiga, Elīna, Zane, Adrians, Amanda, Benjamins,**

Markuss, Raimonds un **Sāra** no Valkas; **Kristers, Krista, Viktorija** un **Raivo** no Kandavas; **Aleksa, Rūdis, Markuss, Emīlija, Teodors, Adrians** un **Liene** no Smiltenes; **Dāvis, Lilijs** un divas **Elīnas** no Olaines, kā arī kristīgās sākumskolas “Ceļš” skolnieki: **Emīlija, Estere, Gabriēla, Teodors, Amanda** un **Samuēls**.

Ir saņemti 3 darbiņi, uz kuriem nav norādīti to autori. Lūdzu autorus atsaukties!

Konkursam par dzīvniekiem Bibēlē darbiņus vēl var iesniegt maijā un jūnijā līdz mēneša 20. datumam. Pasteidzieties!

NOTIKUMS AR ĒZELI

Krā: Tēt! Nāc, paklausies, kas šodien notika parkā!

Tētis: Uzmanīgi klausos.

Krā: Es to tētim pastāstīšu!

Krū: Tu to nevarēsi tik labi, kā es!

Tētis: Stāstiet beidzot, kas noticis.

Tikai – pa vienam!

Krū: Esmu tik dusmīgs! Iedomājies, viens onkuliņš pastaigājās pa parku ar savu suni. Tādu smuku vilcēnu spicām ausīm.

Krā: Viņu sauc Arčijs. Viņš ir foršs. Ne jau onkulītis, bet suns.

Krū: Viņš nekad netrenkā putnus un ir ļoti draudzīgs.

Tētis: Nu, un kas tad tur traks? Visi labi suņu saimnieki izved pastaigā savus suņus.

Krū: Tu labāk klausies tālāk!

Krā: Kad viņš nonāca parka tālākajā stūrī, viņš savu suni piesēja pie koka!

Tētis: Varbūt gribēja pasēdēt uz soliņa un atpūsties?

Krū: Jā, jā! Atpūsties! Nekā nebija!

Viņš neatpūtās, bet steidzīgi gāja projām.

Krā: Nabaga Arčijs! Skaidrā suņu valodā viņš izmisīgi sauca: “Saimniek, pagaidi! Neatstāj mani! Tu nedrīksti aiziet viens! Es esmu tavs sargs un draugs! Man tevi ir jāsargā! Pagaidi! Nāc atpakaļ! Neatstāj, lūdzu, mani!”

Krū: Bet tas onkulis pat neklausījās sava drauga izmisīgo rīšanu. Arčijs sauca un gaidīja vēl ilgi.

Krā: Re, cik slikti, ka cilvēki nesaprot dzīvnieku valodu...

Krū: Bet sirdsapziņai taču jābūt! Pamest savu draugu piesietu pie koka!

Krā: Tas ir cietsirdīgi un netaisnīgi. Viņš laikam nebija lasījis Bībelē, ka “Taisnais žēlo pat savus lopus, bet bezdievīgā sirds ir nežēlīga.” Sal.

pam.12:10

Krū: Varbūt, ja tas vīrs saprastu suņu valodu, viņam paliktu Arčija žēl?

Tētis: Vai gribat dzirdēt kādu stāstu, kurā dzīvnieks tiešām sāka runāt cilvēka valodā skaidri un saprotami?

Krā: Vai tas maz ir iespējams?

Tētis: DIEVAM visas lietas ir iespējamas.

Krū: Mēs to gribam dzirdēt gan!

Tētis: Stāsts ir par kādu vīru, kurš bija DIEVAM nepaklausīgs. Viņu sauca Bileāms, un viņš bija DIEVA pravietis.

Krā: Jocīgi gan, ka DIEVA pravietis ir nepaklausīgs.

Tētis: Klausieties! Tajā laikā, kad notika šis brīnums, Israēla bērni bija apmetušies Moāba līdzenumā. Moābieši bija Israēla tautas ienaidnieki un vēlēja tai ļaunu. Kādu dienu tās zemes ķēniņš Balaks sūtīja vēstnešus pie Bileāma un sacīja tam: “Lūdzams, nāc un nolādi Israēla tautu, jo tā ir stiprāka nekā es! Tad es varēšu tos pieveikt un izdzīt no zemes. Par atalgojumu došu tev lielu algu.” Bet Dievs savukārt sacīja Bileāmam: “Tev nebūs iet kopā ar viņiem, un tev nebūs nolādēt šo tautu, jo tā ir svētīta!”

Krū: Pareizi ir! Nav ko nodarboties ar visādām ļaunām lietām!

Tētis: Bet Bileāms negribēja klausīt DIEVAM. Viņš gribēja saņemt solīto atalgojumu. Piecēlies agri no rīta, viņš apsegloja savu ēzelmāti un devās līdz moābiešu vadoņiem. Tad DIEVS sūtīja eņģeli, lai tas nostātos Bileāmam ceļā. Ezelmāte ieraudzīja DIEVA sūtni un nogriezās no ceļa tīrumā. Bileāms ļoti sadusmojās un sāka sist ēzeļu māti, lai to uzgrieztu atpakaļ uz ceļa.

Krā: Nu, redzi! Atkal viens, kurš neziņa. kā jāizturas pret dzīvnieku!

Krū: Uzvedās kā tāds bandīts! Ko darīja eņģelis?

Tētis: Eņģelis atkal nostājās tiem priekšā ceļa šaurumā, kur abās pusēs bija mūris.

Ēzeliene, mēģinādama izvairīties no eņģeļa, piespieda Bileāma kāju pie klints sienas. Tad Bileāms kļuva vēl dusmīgāks un atkal sāka dzīvnieku nežēlīgi sist.

Krū: Kauslis tāds! Ēzeli taču nevarēja skriet eņģelim virsū, ja tas stāvēja ceļā!

Krā: Tādam kauslim nevajag jāt uz ēzeļa, bet gan iet kājām!

Tētis: Un tad... Paklausieties, kas notika tad! Tas KUNGS atvēra ēzeļu mātes muti, un tā sacīja Bileāmam cilvēka balsi: “Ko es esmu tev darījusi, ka tu mani esi trīs reizes sitis?” – “Tāpēc, ka tu mani esi kaitinājis! Ja man būtu bijis zobens rokā, es tevi nokautu!” Bileāms dusmās sacīja. Tad ēzeļu māte teica Bileāmam: “Vai es neesmu tev vienmēr kalpojusi? Vai man ir bijis ieradums tevi neklausīt?” – “Nē,” viņš atbildēja. Tad DIEVS atvēra

Bileāmam acis, un viņš ieraudzīja Tā KUNGA eņģeli stāvam uz ceļa ar atvērtu zobenu rokā. Eņģelis Bileāmam sacīja: “Kāpēc tu savu ēzeļu māti esi sitis? Redzi, es tev nostājos par pretinieku, lai tevi atturētu, jo tavs ceļš ir ļauns un pret manu gribu! Ja ēzeļu māte nebūtu novirzījusies nost no ceļa, tad es tiešām tevi būtu nositis un viņu būtu atstājis dzīvu.”

Krā: Re kā! Dzīvnieciņš glābj cilvēkam dzīvību, bet viņš tikai to sit vienā laidā!

Krū: Izskatās, ka Bileāms nav nekāds DIEVA draugs. DIEVA draugi nesit un nemoka dzīvniekus. Stāsti tālāk!

Tētis: Tad Bileāms sacīja eņģelim: “Es esmu grēkojis, jo nezināju, ka tu esi pret mani nostājies uz ceļa, bet, ja tas tavās acīs ir nepatīkami, tad es griezišos atpakaļ!”

Tad Tā KUNGA eņģelis sacīja Bileāmam: “Ej līdz tiem vīriem, tikai runā to, ko es tev teikšu.” Un Bileāms gāja pie ķēniņa un sacīja: “Redzi, es esmu pie tevis atnācis, bet runāšu tikai tos vārdus, ko Tas Kungs liks manā mutē.” – “Tad nāc, nolādi šo tautu!”

iesaucās ķēniņš. Bet Bileāms svētīja DIEVA tautu, izteikdams svētības vārdus. Lūk, kāds stāsts par to, kā DIEVS vajadzības brīdī piešķir dzīvniekam spēju runāt.

Krū: Re, kā ir – cilvēks bez dzīvniekiem nemaz nevar iztikt! Tik bieži tie glābj savus saimniekus, kaut arī dažkārt saimnieki to nemaz nav pelnījuši.

Krā: Es domāju, Bileāms būtu labprāt klausījies ķēniņam, lai dabūtu to lielo mantu, bet DIEVS viņam neļāva runāt sliktu pret Savu tautu.

Tētis: Jā, tikai DIEVS var cilvēkam muti aizvērt un, kad vajag, dzīvniekam to atvērt.

Krū: Tieši tā, tēt! Arī Arčijam DIEVS palīdzēja! Garām tam kokam gāja kāds puika kopā ar mammu. Viņi ieraudzīja Arčiju, apstājās un skatījās apkārt. Laikam meklēja, kur ir viņa saimnieks.

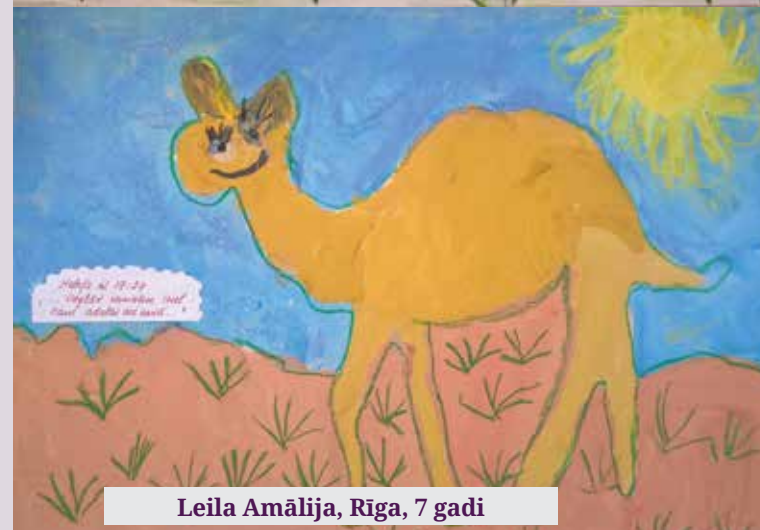
Krā: Man šķiet, ka DIEVS viņiem ļāva saprast Arčija valodu. Jo viņi piegāja pie koka, atrāsīja saiti un aizveda Arčiju sev līdz. Es dzirdēju, kā tas puika teica: “Es esmu tik laimīgs, mammīt, ka beidzot mums būs sunītis. DIEVS atbildēja manu lūgšanu!”

Viktorija Siliņa, Kandava, 11 gadi

Katrīna Pušķēla, Pļaviņas, 11 gadi

Leila Amālija, Rīga, 7 gadi

Marija Kušnere, Rīga, 6 gadi

Krista Švīgere, Kandava, 10 gadi

Tilānija Kušnere Rīga 2 gadi

Raivo Kalniņš Kandava 9 gadi

Amēlija Joca, Rīga, 10 gadi

MĀNS PATVERUMS

JAUNIEŠU

KONFERENCE

DATUMS
31.05 - 02.06

NORISES VIETA
SEPTITAS DIENAS ADVENTISTU
RĪGAS 1. DRAUDZE

PIEDALĀS
ANSAMBLIS
VIRU KVARTETS
ORKESTRIS

4 RUNĀTĀJI

Konstantīns Viktors Laimonis Agrijs
Reznikovs Geide Tomsons Bērziņš

REGISTRĒJIES
WWW.ADVENTISTI.LV/JK2019

